

Θεατές ή Πρωταγωνιστές;

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ εξέλιξη, όσο κι αν διέπεται από κοινωνικούς νόμους, δεν μοιάζει με τα φυσικά φαινόμενα που συμβαίνουν ανεξάρτητα από τη θέλησή μας. Η ιστορική εξέλιξη διαμορφώνεται και είναι αποτέλεσμα της δράσης των οργανωμένων εκφράσεων της κοινωνίας.

Πολύ βαρύ ξεκίνημα για ένα άρθρο που έχει σαν στόχο την απλότητα και τον επικοινωνιακό του χαρακτήρα. Είναι όμως πολύ βαρύ το χρέος της γενιάς μας απέναντι στο μέλλον του νησιού και της περιοχής μας.

- Το μέλλον δεν μπορούμε να το αφήσουμε στην τύχη.
- Δεν μπορεί να είμαστε ηδονοβλεψίες της αδράνειας μας.
- Δεν μας ταιριάζουν οι μεμψιμοιρες καταγγελίες ότι πάντα φταίνε κάποιοι άλλοι.

Όσο δεν παρεμβαίνουν οι κοινωνίες, διαμορφώνεται και απλώνει η διατεταγμένη ιδεολογικοπολιτική σύγχυση, που καταλήγει στο λεγόμενο «αναγκαίο κακό». Το μέλλον πρέπει να έχει τη δική μας σφραγίδα.

Το νησί έχει παρελθόν, πρέπει να έχει και μέλλον.

Τα χωριά μας πρέπει να ζουν με κοινωνική και οικονομική προοπτική και το 2010... και το 2020...

Να διαμορφώσουμε το όραμα και τη στρατηγική μας για τις επόμενες δεκαετίες και δυναμικά να διεκδικήσουμε την υλοποίησή του.

Μπορούμε ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί, μέσα από τους θεσμικούς φορείς που εκφράζουν την κοινωνία, ξεκινώντας από το Τοπικό Συμβούλιο, το Δήμο, Επαρχείο, Νομ. Συμβούλιο κλπ.

Το «Τρίτο Πακέτο» αποτελεί επενδυτική και ανα-

πτυξιακή πρόκληση, τόσο για τον απλό πολίτη όσο και για συλλογικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Απαιτείται γνώση και ενημέρωση.

Επειδή, όπως είναι φυσικό, η γνώση και η ενημέρωση δεν μπορεί να έρθουν με καμιά επιφοίτηση, πρώτος στόχος είναι να απαιτήσουμε πλήρη ενημέρωση από τους αρμόδιους φορείς. Στην κατεύθυνση αυτή θα συμβάλει και η «Κ».

Από την άλλη πλευρά, δεν είναι κανένας άμοιρος ευθυνών για ό,τι έκανε μέχρι σήμερα και για ό,τι πρέπει να κάνει αύριο. Οι ενημερωμένοι πολίτες και οι κοινωνίες, που οργανωμένα σχεδιάζουν και προγραμματίζουν, είναι βέβαιοι ότι θα δικαιώνονται.

Δεν υπάρχει για μας ερώτημα θεατές ή πρωταγωνιστές των εξελίξεων. Πρωταγωνιστές... και δεν γυρίζουμε την πλάτη στο μέλλον!

Συζήτηση του Δ.Σ. του Συλλόγου με τον βουλευτή Νίκο Λεβογιάννη

Προβλήματα και αναπτυξιακή προοπτική της περιοχής

Αναγκαίος ο ρόλος του Συλλόγου και της «Κ»

ΣΤΙΣ 26 Απριλίου συνεδρίασε το Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας, στην οποία παραβρέθηκε ο βουλευτής Ν. Λεβογιάννης και συμμετείχαν και αρκετά μέλη.

Ο Πρόεδρος και τα μέλη, σε μια ανοιχτή συζήτηση ενημέρωσαν τον βουλευτή για τα προβλήματα του χωριού μας.

Τα προβλήματα που τέθηκαν ήταν του νερού, του δρόμου Κομιακής - Απόλλωνα, της αποχέτευσης, των σκουπιδιών, του δρόμου Μυρίση - Κανά και άλλα που αφορούν την καθημερινή ζωή του χωριού.

Τονίστηκε ιδιαίτερα ότι πρέπει να σχεδιαστούν παρεμβάσεις για την αναπτυξιακή προοπτική της περιοχής. Ζητήματα που αφορούν τη Γεωργία, Τουρισμό, Παδεία και Υγεία, καθώς και τις αναγκαίες υποδομές τους, πρέπει να αποτελέσουν το πλαίσιο μιας αναπτυξιακής προοπτικής του τόπου.

Όπως γράφουμε και στο κύριο άρθρο, πρέπει να σχεδιάσουμε έγκαιρα την κοινωνική και οικονομική προοπτική για τις επόμενες δεκαετίες.

Ο βουλευτής Νίκος Λεβογιάννης αναφέρθηκε εκτενώς σ' όλα τα προβλήματα και διαπιστώθηκε ότι υπάρχει κοινή θέση για την αναγκαιότητα της επίλυσής τους. Τόνισε ιδιαίτερα την ανάγκη για την αξιοποίηση της ιστορίας, πολιτισμού και μνημείων, καθώς και των φυσικών καλλόνων της περιοχής. Τόνισε ακόμα ότι ο ρόλος του Συλλόγου, και ιδιαίτερα της «Κ», θα είναι καθοριστικός στην προώθηση των προβλημάτων.

Η εφημερίδα και ο Σύλλογος έχουν ουσιαστικό ρόλο στην ανάδειξη των προβλημάτων και παράλληλα για τη στήριξη του τοπικού Συμβουλίου των συνεταριστικών και συλλογικών προσπαθειών, καθώς και κάθε πρωτοβουλίας για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της περιοχής μας.

Καθολική η αποδοχή

ΜΕ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ έγινε δεκτό το πρώτο φύλλο της «Κ» από τους αναγνώστες της – όσους την έλαβαν. Γιατί – λέμε την αλήθεια – για πολλούς και διάφορους λόγους, που οφείλονται σε μας, δεν έφτασε σε όλους. Ήταν όμως συγκινητική η συμπεριφορά πολλών συγχωριανών, που ήρθαν στα γραφεία για να προμηθευτούν το φύλλο, να γραφτούν συνδρομητές οι ίδιοι και να δώσουν διευθύνσεις και ονό-

ματα συγγενών και φίλων, προ-καταβάλλοντας μάλιστα και την συνδρομή τους. Αλλά και οι τηλεφωνικές επαφές ήταν συγκινητικές και συνάμα ενθαρρυντικές. Εκτός από τα συγχαρητήρια και τις ευχές, είχαμε και σωστές παρατηρήσεις και υποδείξεις. Είχαμε εποικοδομητική κριτική. Τα δεχθήκαμε με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση.

Πήραμε νέα δύναμη να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για

συνεχή διημερίδα έκδοση, κάθε είδους βελτίωση και αύξηση κυκλοφορίας.

Στηριζόμενοι πάντοτε σε σας και στην κάθε είδους συνδρομή σας – ηθική, ενημερωτική, κριτική και... οικονομική – πιστεύουμε ότι θα τα καταφέρουμε για το καλό του τόπου.

Γιατί αυτό προέχει και αυτό το σκοπό υπηρετούμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Από τις εργασίες κατασκευής του ξενώνα στην Κομιακή.

Κάλεσμα στους νέους του Προέδρου Ι. Δ. Αγγελή

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ της μαζικοποίησης του Συλλόγου και της ενεργής συμμετοχής του στα δρώμενα του τόπου μας, απαραίτητη είναι η συμμετοχή των νέων.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Ι. Δ. Αγγελής απευθύνει κάλεσμα στους συντοπίτες νέους, που είναι η φυσική και δυναμική συνέχεια της ύπαρξης του Συλλόγου:

- Να πλαισιώσουν τον Σύλλογο.
- Να δραστηριοποιηθούν για την επίτευξη των σκοπών του.
- Να γνωριστούν μεταξύ τους.
- Να αντλήσουν από την παράδοση και την πλούσια πολιτιστική μας κληρονομιά.

Ο τόπος μας και ο Σύλλογος έχουν πλούσια ιστορία. Οι νέοι μας, με την ενεργή συμμετοχή τους, πρέπει ναβάλουν έντονα τη σφραγίδα τους για το μέλλον.

απολιτισμολογία ιστορία λογογραφία

ΑΠΟ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει η **Σοφία Αυγ. Αλιμπέρτη - Κορρέ**

Το έθιμο της κούνιας

Τα παλιά χρόνια στην Κωμιακή, τότε που οι άνθρωποι ζούσαν φτωχικά, αλλά σε αρμονία με τη φύση και με τις εποχές, υπήρχε το έθιμο της κούνιας. Ήταν τελετουργικό μέρος των γιορτών της άνοιξης και είχε τις ρίζες του στην αρχαιότητα. Αρχίζει με τις αναστάσιμες καμπάνες και πολύ παλιότερα κρατούσε μέχρι της Αναλήψεως. Στα νεώτερα χρόνια περιορίστηκε μέχρι την νια βδομάδα.

Στις γιορτές της κούνιας έπαιρναν μέρος όλοι μικροί και μεγάλοι. Κρεμούσαν ένα χοντρό σκοινί από ένα ψηλό δέντρο ή έβραζαν ένα δοκάρι από δώμα σε δώμα στα σοκάκια και σ' αυτό ετοίμαζαν την κούνια. Αυτό γινόταν σε κάθε γειτονιά. Συνήθως κουνούσαν τις ανύπαντρες κοπέλες. Καθόταν μια-μια στην κούνια, της τύλιγαν τα πόδια με ένα ρούχο για να μη σηκώνεται το φουστάνι και μια άλλη την κουνούσε τραγουδώντας:

*Μέσα στην κούνια κάθεται
μια άσπρη περιστέρα
κι απλώνει τσι φτερούγιες στη
για να μας κάνει αέρα.*

*Κουνήσου και υλίσου
να πέσει τ' άθι σου
να μαραθεί η καρδιά σου
και τ' αχειλάκι σου.*

*Πιάσανε το κουνόσκουνο
χέρια μαλαματένια,
δαχτύλια κοντυλόσυρτα
και νύχια φιλντισένια.*

*Άρχισε γλώσσα μ' άρχισε
να τσι παινέσεις όλες
τσι κόκκινες γαρυφαλιές
και τσ' ασημένιες βιόλες.*

*Το ένα, δύο, τρία
και τ' άλλο τέσσερα
ζωή που την περνούμε
εμείς τα λεύτερα.*

Και απαντούσε η καθισμένη στην κούνια νέα:

*Ποια είν' ευτή που με κουνεί
να τσι χρωστώ τη χάρη
να κάμω το στεφάνι τζή
με το μαργατάρι.*

Οι νέοι και οι νέες που είχαν έ-να κρυφό αίσθημα έβρισκαν ευκαιρία να το εκδηλώσουν ο ένας στην άλλη με τραγούδια χωρίς να καταλάβουν οι συμμετέχοντες. Τα τραγούδια που αντάλλαζαν άλλοτε ήταν ερωτικά και άλλοτε πεισματικά. Το παρακάτω είναι από τα ερωτικά:

*Τραγούδησε γλυκά-γλυκά
ν' ακούσω τη λαλιά σου
να πεταχτώ ωσάν απτός
νάρθω στην αγγκαλιά σου.*

Το επόμενο είναι από τα πεισματικά:

*Πείσματα και πεισματικά
εμένα μη μου κάνεις
γιατί είμ' ελεύθερο πουλί
και φεύγω και με χάνεις.*

Αργά το απόγευμα τελειώνει το κούνισμα. Τότε τραγουδούσαν και του κατασκευαστή της κούνιας:

*Σίδερο νάναι τό σκοινί
και το δοκάρι ατσάλι
και κείνος που την ήκαμε
να ζει να κάμει κι άλλη.*

Το έθιμο της Πληθερής στην Κωμιακή

Μέσα στα έθιμα και δρώμενα της Άνοιξης και της Λαμπρής υπήρχε και εκείνο της Πληθερής. Στην εποχή μας έχει χαθεί κι αυτό, όπως τόσα άλλα ωραία έθιμα που έδιναν αμεσότητα και ζεστασιά στις σχέσεις των ανθρώπων, έκαναν τη ζωή τους αληθινή και γνήσια, γιατί τα ζούσαν με την καρδιά και την ψυχή τους.

Την ημέρα της Αναλήψεως, οι βοσκοί διέθεταν όλο το γάλα που άρμεγαν για τον κόσμο. Πίστευαν ότι ήταν ευλογία και ότι θα πλήθαιναν τα ζωντανά τους. Μετά την λειτουργία πήγαιναν οι χωριανοί και κυρίως τα παιδιά, στις μάντρες, κρατώντας έναν καβανό με καπάκι. Μέσα σ' ένα ντουρά είχαν κάποιο πεσκέσι, ένα φλασκι κρασί, φρούτα της εποχής ή κάτι άλλο φαγώσιμο.

Οι βοσκοί από το προηγούμενο βράδυ είχαν πήξει το γάλα σε μεγάλες σκουτέλες πήλινες, έριχναν μέσα ψωμί και έτρωγαν όλοι μαζί με τους επισκέπτες, με κουτάλια φτιαγμένα από κέρατα κριών. Μετά έδιναν το φρεσκοαρμεγμένο γάλα και όλοι έφευγαν ευχόμενοι καλά διάφορα.

Στο σπίτι οι γυναίκες έβραζαν σιτάρι αλεσμένο στο χερόμυλο. Αφού ο σέρβιραν στα πήλινα πιάτα (σκουτέλια), έριχναν από πάνω γάλα. Αυτό το φαγητό ήταν η Αλευριά, που το έτρωγαν την ημέρα της Πληθερής.

Το έθιμο του Κλήδονα

Μέσα στα έθιμα του καλοκαιριού περιλαμβάνονταν και τα δρώμενα της γιορτής του Αϊ-Γιαννιού του Κληδόπου, στις 24 Ιουνίου.

Το βράδυ της παραμονής του Αϊ-Γιαννιού σε κάθε γειτονιά οι νεαροί ξεκρεμούσαν τους μάηδες που είχαν φτιάξει την Πρωτομαγιά και τους έριχναν επάνω σε μεγάλες φωτιές που είχαν ανάψει με μπόλικα ξερά φρύγανα. Τότε όλοι, μικροί και μεγάλοι, κοπελιές και παληκάρια πηδούσαν

πάνω από τις φλόγες όσο πιο ψηλά μπορούσαν. Μάλιστα έλεβαν και διάφορα πειράγματα μεταξύ τους, ιδίως υπονοούμενα στις κοπελούδες.

Όταν έσβηναν οι φωτιές πήγαιναν τα κοπελούδια για τ' αμίλητο νερό στις βρύσες του χωριού στην Χωστή και στον Γκιομέ. Αυτό γινόταν το βράδυ. Έπρεπε να πάρουν το νερό στο σπίτι της ή κάθε μια χωρίς να μιλήσουν καθόλου. Οι νεαροί έπιαναν τις γωνιές και προσπαθούσαν με πειράγματα να τις κάνουν να θυμώσουν και να πουν έστω και μια λέξη. Τότε η μαγεία χαλούσε. Όταν κατάφερναν να πάνε στο σπίτι με το αμίλητο νερό, το άφηναν όλη τη νύχτα έξω, κάτω από τ' άστρα και το φεγγάρι. Το πρωί, πριν βγει ο ήλιος, πλένονταν με αυτό και το πρώτο όνομα που άκουγαν θα ήταν του νέου που θα έπαιρναν για άντρα τους.

Το βράδυ της παραμονής έβραζαν οι νέες και οι νέοι διάφορα αντικείμενα μέσα σ' ένα λαϊνί με αμίλητο νερό, ό,τι ήθελε ο καθένας, ένα δαχτυλίδι, ένα σταυρό, ένα φρούτο της εποχής, βερύκοκο, τζένερο, αχλάδι, βάζοντας ένα σημάδι κρυφό για να ξέρει ποιο είναι το δικό του, σε περίπτωση που είχαν βάλει και άλλοι τα ίδια.

Την ημέρα του Αϊ-Γιαννιού έφτιαχναν ένα ομοίωμα ανθρώπου, το έντυναν με αντρικά ρού-

χα, καμιά φορά και με γυναικεία. Το κάθιζαν σε μια καρέκλα και έβραζαν κοντά του το σταμνί με τα αντικείμενα. Αυτό το ομοίωμα ήταν ο Κλήδονας. Τότε κάποιος έλεγε ένα κοτσάκι, ερωτικό, τολμηρό ή σκωπτικό και αυτός που αντικαθιστούσε τον Κλήδονα, έπαιρνε ένα αντικείμενο από το λαϊνί. Το κοτσάκι τότε ανήκε στον κάτοχο του αντικειμένου.

Όταν τελειωναν, μέσα σε γέλια και αστεία, τα πράγματα του λαϊνιού και τα κοτσάκια, έπερναν οι άντρες τον Κλήδονα, τον κάθιζαν πάνω σ' ένα γάδαρο και τον γύριζαν στο χωριό. Στο τέλος τον πετούσαν σε μια στέρνα. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας οι κοπέλες πήγαιναν στα κοντινά πηγάδια του χωριού και έβραζαν ένα κόκκινο πανί στο κεφάλι και με την βοήθεια ενός καθρέφτη, έσκυβαν στο πηγάδι και έβλεπαν ποιον θα παντρευτούν.

Αυτή η παγανιστική τελετουργία, συνδεδεμένη και με άλλους μύθους και παραδόσεις, φόβιζε αλλά και μάγευε τους ανθρώπους εκείνης της εποχής. Μερικοί είχαμε την τύχη νά «φτάσωμε» και να βιώσωμε όλα αυτά τα ωραία έθιμα που δυστυχώς χάθηκαν για πάντα. Έτσι είναι η ζωή. Όλα πάνε μπροστά και τίποτα δεν γυρίζει πίσω. Δεν μπορούμε να ξαναζήσωμε αυτά που αγαπούσαμε.

Μπορούμε όμως να τα θυμόμαστε.

Το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ συμμετοχή γιορτάστηκε κι εφέτος το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου, ενώ παραβρέθηκαν και τίμησαν με την παρουσία τους ο Έπαρχος Β. Κορρές και ο Νομαρχιακός Σύμβουλος Γιάννης Τζουάννης.

Από νωρίς στήθηκαν τα γνωστά χαρανιά του Νταρμπουλοβάσου για το παραδοσιακό πιάτο ζουλά με μακαρόνια.

Τα μέλη του καταξιωμένου πλέον Συλλόγου Γυναϊκών είχαν φροντίσει για τα υπόλοιπα ορεκτικά, ενώ παράλληλα είχαν αναλάβει όλο το σερβίρισμα του κόσμου.

Ιδιαίτερη επίσης αναφορά αξίζει στον Γυμνασιάρχη του Σκαδού, που φροντίζει πάντα για τη συμμετοχή όλων των μαθητών στο πανηγύρι.

Οι συγχωριανοί μας της Αθήνας αξίζει να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμά τους στο χωριό και το πανηγύρι του Αγίου Κωνσταντίνου.

Αγκαλιά με το λαούτο

Είναι ο τίτλος του τρίτου βιβλίου που κυκλοφόρησε ο **Βασίλης Χατζόπουλος**. Το 1991 κυκλοφόρησε το βιβλίο του με τίτλο «*Β.Χ. ο παραδοσιακός λαουτιέρης και μέθοδος λαούτου*» και το 1997 το βι-

βλίο του με τίτλο «*Στοχασμοί για το νησιώτικο γλέντι από τον λαοπύρη του Αιγαίου*». Πρόκειται για μια καταγραφή των προσωπικών του εμπειριών από πανηγύρια, εκδηλώσεις και ιδιωτικά γλέντια.

*Αγαπημένε μου Έργη
ειά σου*

Έλαβα τσι προάλλες το γράμμα που μούπεψες κι ακόμη δεν μπορώ να το πιστέψω. Είπα τση κεράς και μούριξε μερικέες τζιμπηγιές, ιατί εθάρουμουνε πως δεν είμουε με τα σύγκαλά μου. Κι εκείνη άλλο που δεν ήθελενε, ια να με τζιμποκάψει. Ετσά πόχουνε ενεί τα πράματα, μόνου το αγκομαχητό μας έχει απομείνει, ια να προκάμομενε τό 'να, να ξετελέψομε το άλλο, μπας και τα φέρομενε βόρτα, αλλά 'ρθοπόδηση δε θεωρούμενε.

Από 'πα πια, ας τα και μην τα 'ρωτάς. Δεν μας ίφτανανε εκείνη η ΕΟΚ, που καλά την ήλενε «λάκο των λεόντων» ο μακαρίτης ο Νικηφόρος – Θεός συγχωρέστου, που εφέτη κλείνουνε 34 χρόνοι από τότες που τον εσκοτώσανε – ήρβενε τώρα κι ευτή η ΟΝΕ, ια να μας αποτελειώσσει. Ια το καλό μας λέει επήρανε από 'πα την Κοινότητα και μας εδιάησανε στην Τραγαία, ιατί εμείς δεν είμασταν άξιοι σαν άλλοι από μιας μπαδουλιάς νησάκια, πόχουνε και δυο και τρεις Δήμοι και Κοινότητες. Ια το καλό μας επουλήσανε το Ταχυδρομείο και τώρα ετοιμάζουντε να πάρουν από 'πα και το σκολειό. Ια το καλό μας τρώμενε τα σκουπίδια των απάνω χωριών, που σαν κι επί ταυτικού τα ξεφορτώνουε στο Διούδι, ια να ψακώσουνε τσοι χλιάρηδες και τα τρεχούμενα νερά, που βγαίνουε παρά κάτω, σσοι ρυάκουδοι και τα λαγκάδια. Ετσά που τσ' αφήνομενε να μασε κουλαντρίζουε, ια το καλό του τόπου και το δικό μας, όπου νάναι, θα μασε μπαρκάρουε σε καμιάν παλιόβαρκα και θα μασε πάνε μεσοπέλαγα να μασε φουντάρουε. Ιατί ετσά θα γλιτώσομενε μιαν και καλή απού το αγκομαχητό εμείς, απού τη γρίνα μας ευτοί κι ο τόπος θα προκόψει.

Ετσά κι αλιώς κι αλιώτικα μέχρι κι ο Θεός μας έχει παρατήσει, αφού εφέτη δεν ίριξενε κόμπο βροχή, που 'θελα σπείρωμενε καμιάν πρασά, ια νάχομενε μπάρε μου τίτοτα να σφάωνομενε. Σου στέρνω δυο κολιοπόριχα κι ένα μπράτσο ασπαρθιά, που μοσκομυρίζει, ια να ξαραθυμίσεις κι εσύ μια υχιά.

Έχεις χαιρετίσματα απού την κερά μου, χαιρετίσματα σσεδικοί σου, ειά σου κι απαντέχω γράμμα σου.

Ιάννης

ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΝΑΞΟΥ

ΔΙΗΜΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδρυτής-Ιδιοκτήτης: **Σύλλογος Κορωνίδας Νάξου**
Ανταίου 47, 111 46 Γαλάτσι, τηλ. 2913.369, φαξ 2917.400

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Εκδότης: **Νίκος Ε. Λεβογιάννης**

Ετήσιες συνδρομές:

Ιδιώτες..... 3.000 δρχ. ΕΥΡΩ 8,8
ΟΤΑ, Τράπεζες, Εταιρείες, ΝΠΔΔ..... 5.000 δρχ. ΕΥΡΩ 14,7

Φωτοστοιχειοθεσία-Εκτύπωση: **Ευθύμιος Α. Κυριάκος**
Ερεσσού 47-51, 106 81 Αθήνα, τηλ.-φαξ 3821.173

☛ Ο τίτλος της στήλης είναι προφανές ό- τι δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Μακάρι να βρέχει κι ας βρέχει και στην... Πάρο! Άλλωστε πολλά λέγονται εκτός πραγματικότητας και ουδείς ενοχλείται.

☛ Μια και άρχισα με τη βροχή, θα πω ότι εδώ ταιριάζει το... μια βροχή μάς σώζει... Η λειψυδρία θα είναι το πρόβλημα του μέλλοντος και είναι αυτονόητο ότι δεν μπορεί να λυθεί ούτε με λόγια, ούτε με λι-τανείες. Η λύση απαιτεί τη χάραξη μιας στρατηγικής αξιοποίησης όλων των υδά-τινων πόρων, αλλά παράλληλα και τη λο-γική χρήση τους.

☛ Άκουσα ότι ο Δήμος διαθέτει και γεω-πόνο, και είπα μπράβο που οι χωριανοί θα μπορούν να έχουν πλήρη ενημέρωση για τα ευρωπαϊκά αναπτυξιακά προ-γράμματα. Από την άλλη, μου είπαν ότι ή ψέματα είναι ή απλά δεν τον έχει δει χω-ριανός.

☛ Ψηφίστηκε τελικά το νέο Σύνταγμα της χώρας από τη Βουλή. Ε... και τι έγινε; Οι... Ευαγγελάτοι στα τηλεοπτικά παράθυρα δεν μας είπαν τίποτα... Πέρα βρέχει.

περα... βρεχει...

☛ Τα αφτιά μας τα έχουμε για να ακούμε και όχι για να μας τα χαϊδεύουν! Ξεκάρ-φωτο;

☛ Τι μελαγχολία είναι κι αυτή που με πιάνει όταν κάθομαι απέναντι στο... χαζο-κούτι. Λες, μα τίποτα καλό δεν υπάρχει

☛ αυτή τη χώρα; Δεν έχουμε ούτε ένα πλεονέ-κτημα σαν άνθρωποι; Λες και γεννηθήκαμε για την καταστρο-φή, που λέει και το τραγούδι. Κι όμως έ-χουμε επιτελέσει θαύματα! Όταν οι λαοί των άλλων χωρών είχαν μια ομαλή ανά-πτυξη εδώ και διακόσια χρόνια, εμείς πο-λεμούσαμε διαρκώς μέχρι το 1950. Μέσα σε 50 χρόνια, και ουσιαστικά από το 1974, ομαλής ζωής έχουμε κάνει τέτοια άλματα που πλησιάζουμε σχεδόν τα επί-πεδα αναπτυγμένων λαών. Μήπως αυτά ακριβώς φοβούνται;...

Γράφει ο Φρατζέσκος Φατούρος

☛ Πριν από μερικά χρόνια κάποιος είχε μεταφέρει από την Αθήνα στο νησί μελι-σο-ες. Το αποτέλεσμα ήταν ότι σε λίγο χρο-νικό διάστημα καταστράφηκαν σχεδόν ό-λες οι ντόπιες μέλισσες. Μήπως και οι αρ-μόδιοι φορείς, αλλά και εμείς οι απλοί άν-θρωποι, πρέπει να φροντίσουμε για την ενεργοποίηση των νόμων που απαγορεύουν να έρχονται στο νησί χωρίς έλεγχο ζώα από άλλα μέρη; Αυτό γίνεται πιο επιταχτικό τώρα που έ-χει ενταθεί το πρόβλημα στον κόσμο από τον αφθώδη πυρετό και τη νόσο των τρε-λών αγελάδων.

☛ Ε... όχι και για ένα κοτέτι ή ένα μιτάτο άδεια από την Πολεοδομία! Στα ορεινά χωριά θα πρέπει να υπάρξουν ευέλικτες διαδικασίες για την παραγωγική δραστη-ριότητα όσων έχουν ακόμα απομείνει. Ω-

ραία, να φτιάξω το βουλισμένο πατρικό σπύτι, να πληρώσω από πάνω και το κρά-τος;

☛ Η Νάξος, το νησί του αμπελιού από την αρχαιότητα, δεν εμφανίζεται τυπικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση να καλλιεργεί α-μπέλια! Ποιος να το δήλωνε; Στην Ένωση με άλλα ασχολούνται...

☛ Το καλοκαίρι λένε θα έχει τελειώσει η διάνοιξη του δρόμου Κωμιακής - Απόλλω-να...

☛ «Μετά τους αγώνες μας τίποτα δεν άλ-λαξε. Όλα άλλαξαν. Όλα είναι όπως πριν. Τίποτα δεν είναι όπως πριν». Είναι η εκτί-μηση του Μαρέν για τα αποτελέσματα του Μάη του '68 και την αφιερώνω στη γενιά μου.

☛ Και κάτι πιο ελαφρύ: Απευθύνεται κά-ποιος σε μια ξανθά και της λέει: «Κυρία μου, σας πήρε ο ύπνος!» Κι εκείνη του α-παντά: «Καλά, πες του να πάρει αργότε-ρα!» Καμιά σχέση δεν έχει το ανέκδοτο με την πραγματικότητα ή το βαθμό αντιλη-ψης κάποιων παραγόντων.

☛ ...Πέρα βρέχει...

Ραγδαία επιδείνωση των δημογραφικών συνθηκών στην Κωμιακή της Νάξου

ΓΙΑ ΕΒΔΟΜΗ φορά από το 1928 ο πληθυσμός της Κορωνίδας (Κωμιακή και οικισμοί αυτής) ση-μειώνει πτώση σύμφωνα με τις

Γράφει ο Κωστής Στ. Λεβγογιάννης*

διενεργηθείσες απογραφές των ετών 1928, 1949, 1951, 1961, 1971, 1981, 1991 και 2001. Ση-μειώνουμε, ότι τα στοιχεία για την απογραφή της 18ης Μαρτί-ου 2001 είναι προσωρινά και α-ναφέρονται, πάντοτε, στον πραγματικό πληθυσμό, ήτοι στον αριθμό των ατόμων που ευρέθησαν εντός των ορίων της άλλοτε κοινότητας Κορωνίδας την νύκτα της 17ης προς 18ην Μαρτίου 2001. Διευκρινίζουμε, επίσης, ότι η Κορωνίδα, η οποία αποτελεί σύμφωνα με την τε-λευταία διοικητική διαίρεση του Κράτους δημοτικό διαμέρισμα του Δήμου Δρυμαλίας, περιλαμ-βάνει και τους οικισμούς: Αγιά, με πληθυσμό 21 άτομα, Απόλ-λωνα (92 άτομα), Κάμπο (38 ά-τομα), Μυρίση (27 άτομα) και Χί-λια Βρύση (13 άτομα).

Με τους οικισμούς αυτούς γί-νεται η αναγωγή στις προηού-μενες απογραφές ανεξαρτήτως

Ε. Τ. Η	ΚΟΡΩΝΙΣ	Μεταβολή πληθ. Κορωνίδας (%)	(Απόλλων)	Μεταβολή πληθ. Απόλλωνος (%)	Δήμος Δρυμαλίας	Μεταβολή πληθ. Δ. Δρυμαλίας (%)
1.870	1.144	-	-	-	8.408	-
1.878	1.442	29,0	-	-	8.181	-13,0
1.889	1.212	-16,0	-	-	8.021	-2,0
1.898	1.423	17,4	10	-	8.607	11,0
1.907	1.347	-5,3	17	-	8.689	8,9
1.920	1.362	2,0	42	-	11.820	22,9
1928	1.881	14,4	68	-	11.478	-3,7
1940	1.538	-1,4	118	34,1	11.788	2,7
1951	1.535	-1,5	171	44,8	9.985	-15,4
1961	1.378	-10,4	134	-21,6	8.522	-14,5
1971	868	-35,8	83	-36,1	6.259	-26,8
1981	715	-17,6	138	63,9	6.022	-10,2
1991	581	-17,3	82	-32,4	6.914	5,2
2001	669	-3,7	92	0,0	6.977	1,1

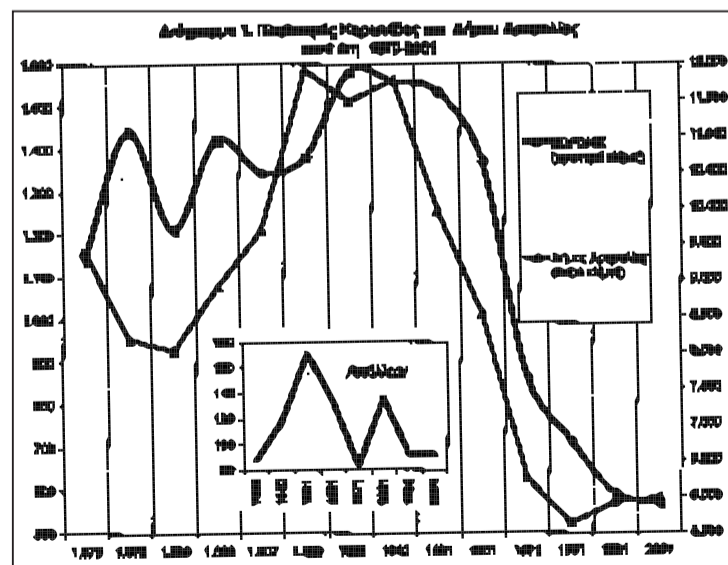
προελέχθη, ότε και εσημειώθη η μέγιστη τιμή αυτού. Τούτ' αυτό ισχύει και για την όμορφη κοινό-τητα της Κορώνου με εξαίρεση το έτος 1991 οπότε εσημειώθη

1991, ενώ κατά την τελευταία δεκαετία ενεφάνισε μηδενική με-ταβολή.

Πάντως, σύμφωνα με την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος, το 1981 ο πληθυσμός της Κορωνίδας αποτελείτο από 658 ομοδημότες και 57 ετεροδη-μότες. Εάν ο αριθμός των μετακι-νηθέντων ετεροδημοτών αφαι-ρεθεί από τον αριθμό 136 προ-κύπτει προσημοσμένος πληθυ-σμός για τον Απόλλωνα 79 ατό-μων και ο αριθμός αυτός είναι συνεπής με την πορεία του πλη-θυσμού του οικισμού αυτού καθ' όλην την διάρκεια των τελευ-ταίων τριάντα ετών. Αλλ' οι με-τακινήσεις αυτές, εκτός του ότι αλλοιώνουν την πραγματική φυ-σιολογία των οικιστικών συνό-λων, περιιάγουν και εις αμηχα-νίαν... τους στατιστικολόγους.

Στο παρόν τεύχος αρκούμεθα στην παράθεση του πίνακος και του διαγράμματος, προκειμένου ο αναγνώστης να σχηματίσει «ι-δίαν εμπειρικήν αντίληψιν». Στο επόμενο φύλλο της «Κ» θα ομιλή-σει η επιστήμη της Στατιστικής.

* Ο συγγραφέας του άρθρου διέτέ-λεσε στο παρελθόν υπεύθυνος σύ-νταξης της «Κορωνίδας» και Γενικός Γραμματέας της Ένωσης Κυκλαδικού Τύπου (ΕΚΥΤ).

της νομικής μορφής που είχε κα-τά την μακράν ιστορική του δια-δρομή το οικιστικό σύνολο της Κορωνίδας (Δήμος, κοινότητα και σύνθεση αυτών).

Όπως εμφανίζεται από τον πί-νακα 1 και από το διάγραμμα 1 η άλλοτε κραταιά Κορωνίδα «βλέ-πει» τον πληθυσμό της συρρι-κνούμενο από δεκαετίας εις δε-καετίαν (μετά το έτος 1928, ως

το παράδοξο να σημειώσει άνο-δο εν μέσω γενικής πτώσεως των ορεινών κοινοτήτων της Νά-ξου από το 1940 και εντεύθεν.

Παράδοξο, επίσης, σημειούται και για τον πληθυσμό του οικι-σμού του Απόλλωνος ο οποίος ε-νεφάνισε εντυπωσιακή άνοδο (63,9%) μεταξύ των ετών 1971-1981 και δραματική πτώση (-32%) μεταξύ των ετών 1981-

Παρά... ένα ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

Η «Κ» εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1972. Ιστορικά ενδιαφέρον παρουσιάζουν δημοσιεύματα εκείνης της εποχής και γι' αυτά καθιερώνουμε αυτή τη στήλη:

Μάιος 1972

- ✓ Τονίζεται η ανάγκη για δημιουργία βιβλιοθήκης στο χωριό. «Χω-ριό χωρίς βιβλιοθήκη και άνθρωπος χωρίς βιβλίο δεν μπορούν να νοηθούν στον 20ό αιώνα».
- ✓ Κρίνεται αναγκαία η δημιουργία ξενώνα στο χωριό.
- ✓ Τον αγρόν της Ιεράς Μονής Φανερωμένης στη θέση «ΚΑ-ΡΥΩΤΗΣ» αγόρασε η Κοινότητα για την ανέγερση κοινοτικών σφα-γείων. Η Νομαρχία θα διαθέσει 80.000 δρχ.
- ✓ Με εντατικό ρυθμό εκτελούνται οι εργασίες ασφαλοστρώσης του δρόμου Κωμιακής - Απόλλωνας.
- ✓ Μεγάλη ανθοφορία έχουν εφέτος τα δένδρα.
- ✓ Απεστάλη στην Οικονομική Εφορία Νάξου το σχεδιάγραμμα του αεροδρομίου Νάξου.
- ✓ Στις 5.2.1972 δημοσιεύθηκε το καταστατικό της Α.Ε. ΝΑΥ-ΤΙΛΙΑΚΗΣ ΝΑΞΟΥ και στις 17 του ίδιου μήνα συγκροτήθηκε το Διοι-κητικό Συμβούλιο ως εξής: Πρόεδρος Γ. Λιακόπουλος, Αντιπρόε-δρος Ι. Καμπανέλλης, Διευθύνων Σύμβουλος Ι. Βασιλακάκης, Εντ. Σύμβουλος Ν. Ζευγώλης.

Ιούλιος 1972

- ✓ «Εσкуроστρώθη η αμαξιτή οδός Κορωνίδας - Απόλλωνα...».
- ✓ «Ήρχισεν η εκτελεσις καθημερινών προς τον Απόλλωνα δρομο-λογίων...».
- ✓ Στον Απόλλωνα έφθασε και δεύτερος πλωτός γερανός για την εκβάθυνση του λιμανιού. Ήδη ο μάλος έχει φθάσει στο μήκος των 70 μέτρων.
- ✓ Πυκνώνουν οι ατμοπλοϊκές προσεγγίσεις στη Νάξο. Εκτός από το ΕΛΛΗ εξυπηρετούν το νησί και τα πλοία ΝΙΚΟΛΑΟΣ και ΟΙΑ με δύο δρομολόγια εβδομαδιαίως (Τρίτη-Πέμπτη).
- ✓ «Στην υπέροχη καλλιτεχνική εκδήλωση του Συλλόγου για τον Δ. Μπαϊρακτάρη εντυπωσιακή ήταν η εμφάνιση τριών νέων συμπα-τριωτών μας καλλιτεχνών, της δυάδας Φραγκίσκου Φατούρου και Σταμάτη Χατζόπουλου και του μικρού Νίκου Χατζόπουλου. Η όμορφη νεοκυματική μουσική και τα τραγούδια των δύο νέων, κα-θώς και το ταλέντο του μικρού Νίκου στο βιολί, ενεθουσίασε το ακροατήριο, που ασταμάτητα τους χειροκροτούσε... Και στους τρεις νέους ευχόμαστε να ανέβουν όσο πιο ψηλά μπορούν στο καλλιτεχνικό στερέωμα...».

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ - ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ

ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΩΝΗ

Δρίσκου 7 - Γαλάτσι (Πλατεία Λιναρά), τηλ. 2285.176

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΥΛ. ΚΟΡΡΕΣ

ΑΝΑΠΛ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οικία: Χέυδεν 10, 104 34 Αθήνα Ιατρείον: Μαυροματαίων 17, Τηλ. 8830.586, 0932-274548 104 34 Αθήνα, e-mail: dkorres@cc.uoa.gr Τηλ.-Fax 8232.241

Νοσοκομείον ΚΑΤ: 8013.471

Άτομα με ειδικές ανάγκες ή ειδικές ικανότητες

Πήραμε και δημοσιεύουμε αυτούσια την γεμάτη αγωνία αλλά και ευγνωμοσύνη επιστολή του Συλλόγου Γονέων, Κηδεμόνων και Φίλων Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες της Νάξου.

Νάξος 6-5-2001

Προς Σύλλογο Κορωνίδας

Κατ' αρχήν θα θέλαμε να ευχηθούμε στην εφημερίδα σας καλή επιτυχία με σωστή και γόνιμη πληροφόρηση στους Ναξιώτες όπου και να βρίσκονται και βέβαια να σας ευχαριστήσουμε για το ενδιαφέρον σας να δημοσιευθούν οι δραστηριότητες και το έργο του νεοσύστατου σχετικά Συλλόγου ατόμων με ειδικές ανάγκες εδώ στη Νάξο.

Πολύ συνοπτικά αναφέρουμε: Ο Σύλλογός μας ιδρύθηκε το 1997 από μια ομάδα γονέων, συγγενών και φίλων παιδιών με ειδικές ανάγκες. Σκοπός του είναι να διεκδικήσει και να προσφέρει στα άτομα με ειδικές ανάγκες ευκαιρίες εκπαίδευσης και θεραπείες αποκατάστασης στο νησί μας. Διοικείται από 5μελές Συμβούλιο, με πρόεδρο την Ανεβλαβή Ανθούλα, αντιπρόεδρο τον Κάβουρα Γεώργιο, γραμματέα τον Παντελιά Ευάγγελο, ταμία τον Χωριανόπουλο Χρήστο και μέλος την Βασιλάκη Νεκταρία, ενώ αριθμεί 100 περίπου ενεργά μέλη απ' όλη την Νάξο.

Αμέσως, από την πρώτη στιγμή, κοντά μας ήταν η κοινωνική λειτουργός του νησιού μας κ. Μόσχα Βερνίκου, η οποία μας έδωσε κίνητρα και στήριξε τις προσπάθειές μας για την ίδρυση του Συλλόγου και τη λειτουργία σχεδόν ταυτόχρονα του κέντρου εκπαίδευσης και αποκατάστασης ατόμων με ειδικές ανάγκες στο κτίριο που σήμερα στεγάζεται στο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Θαλαλαίου, τη χρήση του οποίου μας παραχώρησε ο τότε Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο Μελάνων.

Η διαμόρφωση του εσωτερικού χώρου έγινε δωρεάν από τα χέρια των γονιών, ενώ τα υλικά δόθηκαν από ευαισθητοποιημένους εμπόρους της Νάξου. Έκτακτη (κάθε χρόνο) επιχορήγηση έχουμε από το Υπουργείο Αιγίου, αρχής γενομένης από την τότε Υπουργό Αιγίου και βουλευτή Κυκλάδων κ. Ελισάβετ Παπαζώη. Ευχαριστούμε πολύ και την πρώην και τον νυν Υπουργό Αιγίου για την ευαισθησία τους στα άτομα αυτά.

Επίσης στο ξεκίνημά μας επιχορηγήθηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης μέσω του βουλευτή Κυκλάδων κ. Νίκου Λεβονιάνη, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το Ίδρυμα Στήριξης Κέντρου Υγείας, κάποιους Συλλόγους της Νάξου (Κορωνιδιατών, Μελάνων, Γυναικών, Εμπόρων) και βέβαια

συγκινητικές είναι και οι ατομικές προσφορές πολιτών της Νάξου μας.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μετά από παραστάσεις και έγγραφα μας άκουσε το αίτημά μας και αποφάσισε την ίδρυση 2θεσίου ειδικού Δημοτικού Σχολείου που ενέκρινε το Υπουργείο Παιδείας και λειτούργησε συστεγαζόμενο στο κτίριο του Συλλόγου. Σήμερα διδάσκει τα παιδιά μας ο κ. Μαϊτός Γεώργιος, ο οποίος συνεργάζεται άψογα μαζί μας.

Πρέπει να αναφέρουμε ότι στο Κέντρο μας καταφέραμε να λειτουργήσουν πρωί-απόγευμα τμήματα λογοθεραπείας με τον κ. Κωστόπουλο Γεώργιο και εργοθεραπείας με τον κ. Καταραχιά Πέτρο, οι οποίοι εργάζονται με σύμβαση.

Επίσης δύο φορές το μήνα συνεργάζεται με το κέντρο μας ψυχολόγος για ατομικές και ομαδικές θεραπείες γονέων παιδιών. Θα θέλαμε πολύ να λειτουργήσει και τμήμα φυσικοθεραπείας, όμως δεν υπάρχουν αίθουσες. Είναι ένα αίτημα δύο χρόνων τώρα προς το Δήμο και Επαρχείο για προσθήκη αιθουσών, όμως έχουμε πέσει στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και του χρόνου.

Σημαντική δε επιτυχία του Συλλόγου μας είναι να επισκέπτεται κάθε χρόνο κλιμάκιο του Ι.Κ.Α. ειδικών επιστημόνων από την Αθήνα το νησί μας και να προσφέρει τις

υπηρεσίες του στα άτομα με ειδικές ανάγκες του νησιού μας ενώ οργανώνει ομιλίες σχετικά με σχέσεις γονέων, παιδιών, οικογενειών και άλλων κοινωνικών θεμάτων.

Από το Επαρχείο και τους Δήμους περιμένουμε η ευαισθησία που σίγουρα υποβόσκει για τα άτομα με ειδικές ανάγκες να γίνει ενδιαφέρον για συμπάρταση, να γίνει έργο για καλύτερες συνθήκες εκπαίδευσης και θεραπείας τους και για ίσες ευκαιρίες για όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες της Νάξου.

Τόσο το Επαρχείο, τους Δήμους, όσο και τους άλλους φορείς της Νάξου τους καλούμε να γίνουν συμπαραστάτες στο έργο που επιτελεί ο Σύλλογός μας, που είναι έργο ζωής για τους συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη να στεκόμαστε πλάι τους.

Ευχαριστούμε που μας φιλοξενήσατε στην εφημερίδα σας.

Ευχαριστούμε όσους μας έχουν συμπαρασταθεί μέχρι σήμερα και όσους θα συμπαρασταθούν στο έργο του Συλλόγου μας στο μέλλον.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Σημείωση «Κ»: Ευχαριστούμε για τις ευχές σας. Συγχαρητήρια για το έργο σας. Πάντοτε στη διάθεσή σας για την προβολή των προβλημάτων και αιτημάτων του συλλόγου για πραγματοποίηση των σκοπών του.

«Νόσος Νάξος»

ΣΤΙΣ 28 Απριλίου 2001 πραγματοποιήθηκε εκδήλωση στο Πολιτιστικό Κέντρο στ' Απεράθου από τον Δήμο Δρυμαλίας με τη συνδρομή του Πολιτιστικού Οργανισμού Απεράθου και του «ΑΠΑΣ τα Φανάρια» για να τιμηθεί οι τρεις επιστήμονες: **Ανταλένα Τσατσόπουλου, Νίκο Ι. Πρωτονοτάριο** και τον καθηγητή **W.J. Kenna**, για την προσφορά τους στο ναξιακό λαό και την ξεχωριστή δουλειά τους στην ιατρική έρευνα που επιβεβαίωσε και ανέδειξε την μυοκαρδιοπάθεια της δεξιάς κοιλίας, τη γνωστή πλέον ως «ΝΟΣΟΣ ΝΑΞΟΣ».

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε πλήθος κόσμου, οι τοπικές αρχές και τοπικοί παράγοντες. Τους τιμώμενους προσφώνησε ο Δήμαρχος Δρυμαλίας και διαβάστηκαν χαιρετισμοί υπουργών, βουλευτών, νομάρχης, μητροπολίτη, απάγγελαν ποιήματά τους οι συμπατριώτισσές μας ποιήτριες Ειρήνη Μαστοροπούλου και Μιρέλλα Ναυπλιώτη. Τέλος στους τιμώμενους απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα και δίπλωμα.

Τι είναι όμως η «Νόσος Νάξος»

Στη φωτογραφία ο καθηγητής **Mc Kenna** και το ζεύγος **Πρωτονοτάριο**

και πώς πήρε το όνομά της; Είναι ασθένεια που αφορά την αρρυθμιογόνο μυοκαρδιοπάθεια της δεξιάς κοιλίας της καρδιάς και οφείλεται σε κάποιο γονίδιο που αν υπάρχει και στους δύο γονείς μπορεί να οδηγήσει στην εκδήλωσή της και στο παιδί.

Ενδημεί κυρίως στην ορεινή Νάξο αλλά και στην Κρήτη και στην Ιταλία, περιοχή του Βένιο

(Βενετία, Βερόνα κ.λπ.) και η σχέση της με τη Νάξο εξηγείται από την παροικία σ' αυτήν των Ενετών μετά το 1207 μ.Χ.

Η ασθένεια αυτή ανακαλύφθηκε, όπως προαναφέρεται, χάρη στις έρευνες των παραπάνω γιατρών, που σημειωτέον ότι το ζεύγος Ανταλένα Τσατσόπουλου και Νίκος Ι. Πρωτονοτάριος ζουν και εργάζονται στη Νάξο.

Με αφορμή μια επίσκεψη στη Λέσχη μας

Με τα γλυκά στο χέρι, όπως συνηθίζουμε να επισκεπτόμαστε ένα φιλικό σπίτι, μας επισκέφτηκε η συγχοριανή μας καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Μαρία Φραγκουλοπούλου**. Το ίδιο απλή και σεμνή, όπως ανεβαίνει τα ψηλά σκαλοπάτια του Πανεπιστημίου έτσι κατέβηκε στο ημιπύγιο που στεγάζει – προσωρινά ελπίζουμε – τη Λέσχη μας. Για τότε ζεστάθηκε το κλίμα, για τότε ήρθαν στο προσκήνιο νοσταλγικές στιγμές από το χωριό, δεν περιγράφεται. Η κυρία Μαρία Φραγκουλοπούλου του Γεωργίου Ξαναέγινε για λίγο η Μάρω του Νικηφορέγγη, η μικρή Κωμιακιοπούλα που έτρεμε το δάσκαλο με τη βέργα του, πιο πολύ και από το τσουχτερό κρύο του

χωριού. Θυμήθηκε με τους παλιούς συμμαθητές της την εποχή που το Δημοτικό Σχολείο του χωριού έσφυζε από τη ζωή των 300 μαθητών του.

Παρέα με τη Σοφία Αλιμπέρτη-Κορρέ γύρισαν νοερά σοκάκι-σοκάκι το χωριό όπως τότε που έλεγαν το καλοσπεράκι, χόρεψαν βλάχα στα δώματα και τέλος κουνήθηκαν στις πασχαλιτικές αιώρες, αφού προηγουμένως είχαν στολίσει τον Επιτάφιο της Θεοσκεπαστής και είχαν γευθεί το μπάτσο της Ανάστασης.

Υποσχέθηκε να ξανάρθει. Είναι πάντα καλοδεχούμενη, όπως όλοι οι χωριανοί, ώστε η Λέσχη του συλλόγου – το σπίτι του Κωμιακίτη – να είναι πάντοτε γεμάτη. Ας μιμηθούν το παράδειγμά της.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε

Στο δημοσίευμα του πρώτου φύλλου με τον ίδιο τίτλο ήχισαν να ανταποκρίνονται οι συγχοριανοί και με τον οβολό τους ενισχύουν την προσπάθεια για την αποπεράτωση της εκκλησίας των Αγ. Αποστόλων. Τα ονόματα των συνδρομητών θα δημοσιεύονται στην «Κ». Ήδη ανταποκρίθηκαν οι: Ιωάννης και Αικατερίνη Παρτσινεβέλου 10.000, Κωνσταντίνος και Σοφία Ματζάκου 5.000, Νικηφόρος Γ. Φραγκουλόπουλος 20.000, Πόπη Φραγκουλοπούλου-Καράμπελα 10.000, Άννα Παρτσινεβέλου-Μπελέγγη 5.000, Μαρία Φραγκουλοπούλου 15.000, Νικηφόρος Ι. Παρτσινεβέλος 10.000, Γεώργιος Ι. Παρτσινεβέλος 10.000, Άννα Συμβουλίδου-Ματζάκου 5.000, Ιάκωβος Χωριανόπουλος του Ροή 20.000, Γεώργιος Φραγκουλόπουλος (εις μνήμην της μητέρας του Κυριακής) 20.000, Απόστολος Σικαλίδης (εις μνήμην του πατέρα του) 50.000.

Η «Κορωνίδα» στην οικογένεια του Κυκλαδικού Τύπου και πάλι

Η ΕΝΑΡΞΗ της δραστηριότητας για την επανέκδοση της εφημερίδας «Κορωνίδα» αποτελεί μια ευχάριστη είδηση στους κόλπους του Κυκλαδικού Τύπου.

Πρόκειται για μια προσπάθεια που διέπεται αλλά και απαιτεί μεγάλη αγάπη για τον τόπο, πη-

γαία αισθήματα, αλλά και συνεχή αγώνα απ' όσους ασχολούνται με την έκδοση αυτού του εντύπου.

Οι δυσκολίες, τεχνικές, οικονομικές, είναι γεγονός ότι πάντοτε υπάρχουν σε τέτοιου είδους πρωτοβουλίες. Εν τούτοις, είναι πράγματι σπουδαίο να μπορεί

κάποιος να βιώνει καθημερινά τα προβλήματα των συμπολιτών του, να αντιλαμβάνεται τις σκέψεις και τους προβληματισμούς τους, να συμμετέχει στις όμορφες και άσχημες στιγμές της ζωής τους και να συμβάλλει με το δικό του τρόπο στην οποιαδήποτε προοπτική ανάπτυξης του τόπου του. Κι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω ενός εντύπου.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτής της εκδοτικής προσπάθειας, εκφράζω τις καλύτερες ευχές μου για επιτυχία στους στόχους της εφημερίδας «Κορωνίδα».

Αντώνης Εμ. Χωριανόπουλος
Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Κυκλαδικού Τύπου (Ε.ΚΥ.Τ.)

ΗΛΙΑΣ Κ. ΧΟΥΖΟΥΡΗΣ	
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ	
ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ	
Εθνικής Στέγης 3 & Αγ. Πολυκάρπου	Τηλ.: Ιατρ. 9313.800
Αγία Φωτεινή - Νέα Σμύρνη	Οικ. 9313.710
Δέχεται: 8.30-1 και 5-9	Κιν. 0945-381615

ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ	
ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ	
EMGL-LIFT A.E.	
Ε. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ - Γ. ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ	
ΕΜΠΟΡΙΚΗ - ΤΕΧΝΙΚΗ - ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ	
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ	
Γρ. Λαμπράκη 10 • 141 23 Λυκόβρυση	
Τηλ. 2851.091-092 και 2851.210-211, Fax: 2851113	

Για την επανέκδοση της «Κορωνίδας»

Μας έστειλαν μηνύματα και τους ευχαριστούμε

Αγαπητοί μου,

Με συνασθήματα βαθείας ικανοποίησως και μεγάλης συγκινήσως πληροφορούμαι σχετικώς με την επανέκδοσιν της εφημερίδος «Κορωνίδα», η οποία αποτελεί εκφραστικόν όργανον του Συλλόγου σας και συγχρόνως φωνήν της ομωνύμου Κοινότητος και Ενορίας. Και σπεύδω ως Επίσκοπος της ευλογημένης Επαρχίας της Παροναξίας, αλλά και ως «φανατικός» αναγνώστης της εγκρίτου εφημερίδος, να σας εκφράσω την πληρότητα αυτών των συναισθημάτων, αλλά και εγκάρδιους ευχάς.

Είναι γεγονός ότι η ελληνική επαρχία αδικείται κατάφωρα από τα πανελληνίου εμβελείας μέσα μαζικής ενημερώσεως, ενώ αποτελεί ευτύχημα το γεγονός ότι υφίστανται τοπικοί φορείς δραστηριοποιούμενοι υπέρ της Νάξου μας, μάλιστα δε υπέρ των ευλογημένων και περικαλλών χωρίων της νήσου, τα οποία εδοκιμάσθησαν και δοκιμάζονται από την λαίλαπα της αστυφιλίας.

Και εις το σημείον τούτο, δύναται να αποκληθή η επανέκδοσις της «Κορωνίδος» μία ισχυρά εστία αντιστάσεως εις το ρεύμα της αστυφιλίας και του μαρασμού. Δύναται να χαρακτηρισθή ως μία φωνή δηλούσα την ύπαρξιν μίας ολοκληρού Κοινότητος, της οποίας οι φιλοπρόδοι κάτοικοι αγωνίζονται παντοιοτρόπως να κρατηθούν εις την ποτισμένην με αίμα και ιδρώτα γην των προγόνων των. Είναι ακόμη και μία έμπρακτος απόδειξις της αγάπης των αποδήμων Κομμακικών προς την γενέτειραν, την φιλόστοργον μητέρα που τους εγέννησε, ανέθρεψε και αναμένει να γευθή αυτήν την αγάπην των τέκνων της, ώστε να εξακολουθήσει να υπάρχη, όχι απλώς εις τον χάρτην της Νήσου μας, αλλά και ως πνευματική-πολιτιστική οντότης εις την ευρύτεραν ανοδικήν πορείαν της αναπτύξεώς της.

Του Κυρίου δεόμεθα όπως δια των πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Πολιούχου της Κορωνίδος, ευλογή, αυξάνη και καρποφορή το επίμοχθον έργον του Συλλόγου σας, αι δ' ευχάς μας πάντοτε θα συνοδεύουν και την επανεκδοθείσαν εις δευτέραν περίοδον εφημερίδα «Κορωνίδα», η οποία περίοδος είθε να είναι λαμπρά από κάθε άποψιν, επ' αγαθώ της Κορωνίδος και της Νάξου ευρύτερον.

Μετ' εγκαρδίων ευχών
και αγάπης Χριστού

Ο Μητροπολίτης Παροναξίας
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

*

Αγαπητοί φίλοι,

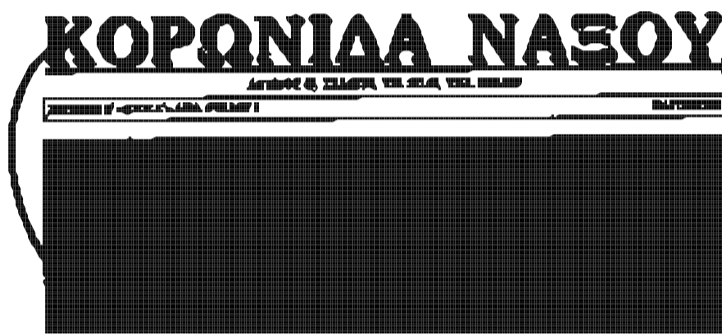
Αισθάνομαι την ανάγκη – ανάγκη κυρίως συναισθηματική – να εκφράσω τη χαρά μου που βλέπω ξανά την «Κορωνίδα», φρέσκια, κεφάτη, σύγχρονη, δυναμική να έχει μπει στο σπίτι μου, στα σπίτια των Κομμακικών.

Ανήκω σ' εκείνους που πρωτοστάτησαν στην έκδοσιν της μαχητικής και ιστορικής πλέον εφημερίδας «ΚΟΡΩΝΙΣ ΝΑΞΟΥ» τον Απρίλη του 1972, σε εποχές δύσκολες, εποχές αγώνων για την

πτώση της χούντας, εποχές διώξεων.

Όσοι τότε πρωτοστατήσαμε, σήμερα νιώθουμε περηφάνια και δικαίωση, νιώθουμε τη χαρά του δημιουργού, που βλέπει το λουλούδι του, το δεντράκι του, να ξεφυτρώνει, να ανθίζει πάλι, να καρποφορεί.

Ήμουν ο συντάκτης του μικρού άρθρου που ανήγγειλε την έκδοση της εφημερίδας «Κορωνίς Νάξου» και δημοσιεύτηκε στο 1ο της φύλλο με τον τίτλο «*Ημεις και Σεις*». (Αυτό το... Ημεις καθώς και η γλώσσα του κειμένου έχουν τη δική τους ιστορία). Νομίζω ότι αξίζει να ξαναδη-

μοσιεύσω εδώ εκείνο το κείμενο, που και σήμερα είναι επίκαιρο:

«Ήταν μια ιδέα που ρίχτηκε εδώ και λίγο καιρό, ήταν μια προσπάθεια που πήρε αυτήν εδώ τη μορφή σαν γεννήθηκε η Εφημερίδα μας, που επί τέλους πήρε σάρκα και οστά και βρίσκεται ήδη μπροστά σας, για να σας κάνει συντροφιά, για να συζητήσει μαζί σας, για να ζητήσει τη γνώμη σας.

Είμαστε νέοι, που αγαπάμε το χωριό και τους ανθρώπους του, βρήκαμε στο Σύλλογό μας συμπαράστασι και ενθάρρυνσι κι αποφασίσαμε να ξεκινήσωμε.

Ξεκινήσαμε πιστεύοντας πως δεν είμαστε μόνοι, πιστεύοντας σε σας.

Η εφημερίδα μας είναι δική σας, ανήκει σε σας, σε όλους όσοι αγαπάνε το χωριό, όσοι πονούν γι' αυτό, όσοι φροντίζουν γι' αυτό.

Απευθυνόμαστε προς όλους σας και σας καλούμε να μας βοηθήσετε με οποιοδήποτε τρόπο. Ζητούμε τη συμπαράστασί σας, τη γνώμη σας, τη συμβουλή σας, τις σκέψεις σας.

Η εφημερίδα μας θάναι στη διάθεσι όλων.

Η προσπάθειά μας είναι ευγενική κι η επιτυχία της εξαρτάται από ΣΑΣ».

Η «Κορωνίς Νάξου» αναδείχθηκε στη δύσκολη περίοδο της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης και κλείνει μέσα της το κλίμα της εποχής εκείνης, την αγωνία για τη δημοκρατία, για την πορεία του τόπου, για το ζωντανέμα του χωριού, για την ανάδειξη του λαϊκού μας πολιτισμού, για την ανάπτυξη των Ναξιότικων Συλλόγων της Αθήνας, για τη συσπείρωση και την κοινή δράση τους. Ήταν μια εφημερίδα αγωνιστική.

Όταν η «Κορωνίδα» έκλεισε, θύμα κι αυτή της γενικότερης κρίσης που ακολούθησε, θύμα μιας εποχής έντονης κομματικοποίησης σε όλα τα επίπεδα της ελληνικής κοινωνίας, κομματικοποίησης που δημιούργησε συγκρούσεις και αντιθέσεις βλαβερές για τον τόπο, έχασε το νησί μας και το χωριό μας ένα κομμάτι της ψυχής του και της φωνής του.

Σήμερα φαίνεται πως το λουλούδι αυτό ξαναανθίζει. Το πρώτο φύλλο της επανεκδοθείσας «ΚΟΡΩΝΙΔΑΣ» μυρίζει της ασπαρθιάς που τούτες τις μέρες κυριαρχεί στις πλαγιές και τα χωράφια του χωριού μας.

Ας ευχηθούμε να μείνει ανοιξιάτικη, απριλιάτικη, όπως εκείνον τον μακρινό Απρίλη που πρωτοκυκλοφόρησε.

Να είναι ζωντανή και μαχητική δημιουργική και ουσιαστική, να ενώνει για το κοινό καλό.

Την έχουν ανάγκη το χωριό και το νησί. Τη χρειαζόμαστε ΟΛΟΙ. Πρέπει να ανήκει σε ΟΛΟΥΣ, να είναι ανοιχτή σε όλους. Το ξεκίνη-

μα γεννά ελπίδες. Η συνέχεια ευθύνες. Προσωπικά θα σταθώ δίπλα της.

Φιλικά

Νίκος Ι. Λεβγιάννης

*

Επιτρέψτε μου να χαιρετήσω την επανέκδοσιν της «Κορωνίδας» και να σας ευχαριστήσω που είχατε την καλοσύνη να μου στείλετε το πρώτο φύλλο.

Χαιρετίζω επίσης το γεγονός ότι για την επανέκδοσιν προηγήθηκαν, όπως πληροφορήθηκα, ζυμώσεις και διαδικασίες, η οποία ξεκίνησε από το προηγούμενο διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου και ολοκληρώθηκε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών. Τούτο το εκτιμώ ιδιαίτερα σημαντικώ, γιατί έτσι παρέχονται περισσότερες εγγυήσεις για υπευθυνότητα, συλλογικότητα και γενικά κατ' αποτέλεσμα την ελευθεροτυπία.

Εύχομαι λοιπόν το τοπίο του τοπικού ναξιακού Τύπου να συμπληρωθεί με την «Κορωνίδα», έτσι ώστε αυτή, με την εγγύηση του Συλλόγου, να αποτελέσει πηγή αντικειμενικής πληροφόρησης και βήμα έκφρασης γνώμης για όλους, χωρίς προτιμήσεις και αποκλεισμούς, όπως ορίζουν το Σύνταγμα, οι νόμοι και οι κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Κωνσταντίνος Γ. Σιδερίης

Εφέτης

*

Με αφορμή της επανέκδοσιν και επανακυκλοφορία της εφημερίδας «Κορωνίδα» θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια σε όλους όσοι προσπάθησαν και κατόρθωσαν τελικά να πετύχουν αυτό το σκοπό.

Η εφημερίδα ήταν ένα μέσο επικοινωνίας των κατοίκων του χωριού με τους Κομμακίτες της Αθήνας και όχι μόνο. Μέσα σ' αυτή διατυπώνονται και προωθούνται τα προβλήματα του χωριού, καταγράφονται όλα τα νέα, σημαντικά και ασήμαντα, που έχουν σχέση με το χωριό, ακούγονται και σχολιάζονται όλες οι αι-

τιπίεις. Αυτή λοιπόν την επικοινωνία την είχαμε στερηθεί όλα αυτά τα χρόνια και χαίρομαι πάρα πολύ που αποκαταστάθηκε.

Θέλω επίσης να σας κάνω γνωστό ότι θα είμαι κοντά σας σ' αυτήν σας την προσπάθεια, προσπαθώντας όλοι μαζί και ο καθένας με τον τρόπο του για το καλό του χωριού.

Αντώνης Αλιμπέρτης

Πρώην Πρόεδρος Κοινότητας

*

Αγαπητοί φίλοι,

Επιθυμώ να σας συγχαρώ για την εκλογή σας στο νέο Δ.Σ. του Συλλόγου, αλλά και γιατί προτάξατε στην ιεράρχηση των δραστηριοτήτων σας την επανέκδοσιν της εφημερίδας μας.

Η ποιότητα του φύλλου που ήδη έχετε κυκλοφορήσει δημιούργησε μεγάλες προσδοκίες για τη συμβολή της εφημερίδας στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του χωριού μας αλλά και στην ανάδειξη του πολιτισμού του.

Εύχομαι ολόψυχα να έχετε δύναμη και καλή διάθεση για να επιτύχετε τους υψηλούς στόχους που έχετε θέσει.

Με εκτίμηση

Μανώλης Δ. Κορρές

Καθηγητής του Λυκείου Νάξου

*

Αξιότιμο κύριε,

Μεγάλη χαρά και ικανοποίησιν μάς έδωσε η επανέκδοσιν της αγαπητής εφημερίδας «Κορωνίδα Νάξου». Η απουσία της, επί αρκετά έτη, ήταν αισθητή, όχι μόνο για τους ντόπιους, αλλά και για το ευρύτερο κοινό στο οποίο απευθυνόταν και που τώρα, βέβαια, με το ίδιο ενδιαφέρον θα τη διαβάσει.

Η σωστή διάταξη της ύλης, η σοβαρότητα με την οποία παρουσιάζονται τα διάφορα θέματα, η αντικειμενικότητα με την οποία αυτά αναπτύσσονται και η ευρύτητα του κύκλου τον οποίο καλύπτουν προοιωνίζουν για την εφημερίδα μια λαμπρή πορεία. Γι' αυτό αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στα εξαίρετα πρόσωπα που απαρτίζουν τη συντακτική της επιτροπή και επιπλέον μεγάλος έπαινος σ' αυτά, διότι, οπωσδήποτε, διαθέτουν πολύν από τον πολύτιμο χρόνο τους για να «χτίζουν» αυτό το ωραίο, ουσιαστικό και μεστό περιεχομένου έντυπο.

Εύχομαι να υπάρχει πολλά-πολλά χρόνια, ποτέ πια να μη σταματήσει η έκδοσή της και το κάθε νέο φύλλο της να μας ικανοποιεί όλο και περισσότερο.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση και αγάπη

Νίκος Ιωάν. Κορρές

Δάσκαλος

*

Ο Διευθυντής του Λυκείου Νάξου και συγχωριανός μας **Νίκος Δημ. Κορρές** μας συγχαίρει για την επανέκδοσιν της Κορωνίδας και έρχεται καλή δύναμη να συνεχίσουμε. Επίσης υποσχέθηκε να μας συμπεριλάβει στους αποδέκτες των δελτίων Τύπου του Λυκείου για τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις του και είμαστε σίγουροι ότι θα είναι πολλές και ενδιαφέρουσες αφού ο Λυκειαρχής συγχωριανός μας είναι ιδιαί-

τερα δραστήριος και δημιουργικός και πλαισιώνεται από ικανότατους εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

*

Ο Απεραθίτης ζωγράφος **Γιώργης Πολυκράτης** (ο γνωστός Γιωργίτης) που ζει και διαπρέπει στην Φλωρεντία μας συγχαίρει για το νέο ξεκίνημα και μας συστήνει να μην αλλάξουμε την παλιά καλή συνταγή: Αγωνιστική, διεκδικητική η Κορωνίδα του κυκλαδικού Τύπου. Υπενθυμίζουμε ότι ο Πολυκράτης υπήρξε φανατικός αναγνώστης της «Κ» στο παρελθόν.

*

Ο Λογοθέτης **Κοντοπίδης**, συγχαίρει για την επανέκδοσιν, νοσταλγεί την προσωπική του συνεργασία με άρθρα και σχόλια στην Κορωνίδα της δεκαετίας του '70 και τονίζει ότι έρχεται να συμπληρώσει ένα μεγάλο κενό στον τοπικό Τύπο.

*

Κρατώ στα χέρια μου με μεγάλη χαρά το πρώτο, ύστερα από σιωπή περίπου μιας δεκαετίας, φύλλο της «Κορωνίδας». Η έκπληξη δυνατή αλλά πολύ ευχάριστη. Οι αναμνήσεις γλυκές ανασύρονται στη μνήμη μου η μια μετά την άλλη και με γεμίζουν νοσταλγία και συγκίνηση.

Τώρα, όπως και τότε, ο Σύλλογός μας, το χωριό μας έχει πάλι τη δική του δυνατή φωνή. Μπορεί πάλι να μιλήσει, να φωνάξει, αν πρέπει, για να διεκδικήσει και να απαιτήσει την προσοχή, το ενδιαφέρον και τη συμβολή των ιθυνόντων στην πρόοδο και την εξέλιξη του τόπου μας.

Ξέρω ότι μακριά από κομματικά ή άλλα συμφέροντα η εφημερίδα μας θα αγωνιστεί με ήθος και με σθένος, για να βοηθήσει στην επίλυση προβλημάτων της τοπικής μας κοινωνίας. Η ιστορία της, όπως και του Συλλόγου, άλλωστε αυτό εγγυάται. Αλλά και το πρώτο φύλλο της Κορωνίδας αυτή την υπόσχεση δίνει. Μαχητικά, έντομα και με σημαία πάντα την αλήθεια να σταθεί στο πλευρό του κάθε Κομμακίτη, του κάθε Ναξιώτη, χωρίς να κάνει διακρίσεις.

Και το πιο σημαντικό να φέρει στους κόλπους του Συλλόγου κι άλλους νέους, στους οποίους δίνει βήμα για να εκθέσουν τους προβληματισμούς τους και να πουν ελεύθερα τη γνώμη τους. Έτσι το έργο του Συλλόγου θα έχει επάξιους συνεχιστές.

Κλείνοντας εύχομαι κάθε προσπάθεια για το καλό του τόπου μας να επιτύχει.

Επίσης θέλω να συγχαρώ το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου και να ευχηθώ καλή επιτυχία στο δύσκολο αλλά πολύτιμο έργο του.

Με εκτίμηση

Μαρία Βιτζηλαίου- Ανδρή

*

Μπράβο για την κυκλοφορία. Μας έλειπε. Μου άρεσε όλο το περιεχόμενο μα πιο πολύ εκείνο που γράφει για το μπάτσοδο και το οινόπαιό. Το πρώτο το συνηθίζουμε. Το δεύτερο εύχομαι να γίνει το γρηγορότερο. Τη συνδρομή μου στη στελνω άμεσα.

Ανώνυμος

Ελικόπτερα παντός καιρού... επιτρέποντος και όχι μόνον

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ερώτηση του γιατρού και βουλευτή Γιάννη Χωματά σχετικά με τις επείγουσες αερομεταφορές από τις Κυκλάδες στις 5-3-2001.

Ο Πρωθυπουργός απάντησε γενικά τονίζοντας ότι τα τεχνικά χαρακτηριστικά των ελικοπτέρων του ΕΚΑΒ πληρούν μεν τις προϋποθέσεις για ασφαλείς πτήσεις τη νύχτα και με καιρικές συνθήκες αρκετά διαφορετικές από τις συνηθισμένες, αλλά δεν έχουν απεριόριστες δυνατότητες, όπως δεν έχει και κανένα μέσο μεταφοράς. Δεν απάντησε όμως με ποιο τρόπο «αλλάζουν οι συνθήκες» και ενώ στην πρώτη κλήση οι υπεύθυνοι του ΕΚΑΒ απαντούν αρνητικά, μετά από λί-

γο, έπειτα από παρέμβαση κάποιου πολιτικού παράγοντα, διατίθεται άμεσα ελικόπτερο (όπως έγινε στις 30/1 μετά από κάποιο ατύχημα στην Άνδρο, όπως σημειώνει ο κ. Χωματάς, με την παρέμβαση του υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Αποστολάκη).

Το φαινόμενο είναι αχαρακτήριστο. Να εξαρτάται η ζωή του οποιοδήποτε από το μέγεθος του πολιτικού μέσου που διαθέτει.

Τις επείγουσες αερομεταφορές τις έχουμε ζήσει πολλές φορές. Πώς θα αποφευχθούν; Με την πλήρη επάνδρωση και εξοπλισμό του Νοσοκομείου.

Και τα ελικόπτερα για τους Ναξιώτες ας είναι μόνο για... φωτογραφίες.

✓ **Κύριε Διευθυντά,** με το θάρρος σου λέω: Ή εγώ δεν κατάλαβα αυτό που διάβασα, ή ο συντάκτης δεν έχει ιδέα. Για να εξηγηθούμε:

Ανακοίνωση Τύπου στην Αθήνα 22.3.2001 του Υπουργείου Γεωργίας λέει:

«Ένα παλιό όραμα για τη Νάξο του συμπατριώτη μας Υπουργού Γεωργίας κ. Γιώργου Ανωμερίτη αρχίζει να υλοποιείται. Με δική του πρωτοβουλία χρηματοδοτήθηκε από το πρόγραμμα LEADER II η μελέτη για τη δημιουργία του Βυζαντινού Πάρκου στην Κεντρική-Ορεινή Νάξο: Χαλκή: Πύργος Γρατσία, Άγιος Γεώργιος Διασορείτης, Παναγία Δαμινιώτισσα, Παναγία Πρωτόθρονη, Μονή: Παναγία Δροσιανή, Δαμαριώνας: Καλορίτσα, Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, Απάνω Κάστρο».

Μέχρις εδώ καλά. Καλύπτει την πεδινή Νάξο. Η ορεινή πού βρίσκεται; Τα 605 μάλιστα εκατομμύρια δραχμές πού θα πάνε; Άμα τα απλώσεις σε χιλιάδικα σκεπάζουν όλο το νησί. Το πρόγραμμα όμως και η αξιολόγησή του δεν φθάνει μέχρι την ορεινή Νάξο, όπως δεν έχουν φθάσει πολλοί, όπως και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πριν λίγα χρόνια (προς Θεού, όχι από υπαιτιότητά του...).

Το βυζαντινό εκκλησάκι του Άη Γιώργη στην Κωμιακή δεν έπρεπε να ενταχθεί στο πρόγραμμα; Ή δεν είναι βυζαντινή εκκλησία;

Με τιμή, **Κωμιακίτης**

Κωμιακίτης αριστούχος φοιτητής παρουσίασε μελέτη για τις νέες τεχνολογίες

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ τριημερίδας για το Ηλεκτρονικό Βιβλίο που διοργανώθηκε από το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου και διεξήχθη προσφάτως στο Υπουργείο Πολιτισμού, ο δις υπότροφος φοιτητής του Τμήματος Μηχανικών Ηλεκτρονικών υπολογιστών και Πληροφορικής της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών και συνεργάτης του Εργαστηρίου Πληροφορικών Συστημάτων Υψηλών Επιδόσεων του ιδίου Ιδρύματος, **Στέλιος Λάζαρης** του Γεωργίου και της Αικατερίνης (το γένος Στυλ. Λεβογιάννη), παρουσίασε στο ακροατήριο το ερευνητικό έργο «Βιβλιογορά», κύριος φορέας του ο-

ποίου είναι το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου και χρηματοδοτείται από την Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Το έργο αυτό αποτελεί μια πιλοτική εφαρμογή για την ηλεκτρονική συναλλαγή εταιρειών που αναπτύσσουν δραστηριότητα στο χώρο του βιβλίου και επιτρέπει σε εκδότες και πωλητές βιβλίων να συνεργάζονται ηλεκτρονικά, σύμφωνα με τις επιταγές της Νέας Οικονομίας.

Την τεχνική υλοποίηση του έργου έχει αναλάβει ομάδα του Εργαστηρίου Πληροφορικών Συστημάτων Υψηλών Επιδόσεων του Πανεπιστημίου Πατρών, μέλος της οποίας αποτελεί και ο Στέλιος Λάζαρης.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΝΑΞΟΥ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

«Η ΚΟΡΩΝΙΔΑ»

ΑΦΟΙ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΙ

Μπουμπουλίνας 3 Γαλάτσι (Παλ. Τέρμα), τηλ. 2925882
Κινητ: 0972-544246 - Νάξος: 0285-52243

Ως πότε θα αντέχει;

ΠΟΛΛΟΙ το περιέγραψαν. Πολλοί το φωτογράρισαν. Άλλοι τόσο το σχεδίασαν. Κοινός παρονομαστής: Πρέπει να συντηρηθεί, να αναστηλωθεί. Να αντέξει... Διαφορετικά, αν σωριαστεί, θα κλαφτεί για μια μέρα. Την επόμενη ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Όμως, για να μην φτάσουμε εκεί... Δεν χρειάζονται πολλά. Ούτε δις, ούτε αιώνες... Λίγη τόλμη και λίγο ενδιαφέρον. Ένας φορέας ας πάρει την πρωτοβουλία.

Το βυζαντινό μνημείο, το εκκλησάκι του Άη Γιώργη στην Κωμιακή, πρέπει να διατηρηθεί. Οι μέχρι τώρα δικαιολογίες και κωλυσιεργίες είναι σαπούνη στη θηλειά του κρεμασμένου.

Το πρόβλημα γνωρίζουν όλοι οι αρμόδιοι φορείς. Η Αρχαιολογική Υπηρεσία, η Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, η Νομαρχία Κυκλάδων, ο Δήμος Δρυμαλίας, το Τοπικό Συμβούλιο Κορωνιάδας, το Επαρχείο Νάξου.

Τι πράττουν για το θέμα αυτό; Όταν είναι αργά θα

κοκκινίσουν;

Πριν λοιπόν είναι αργά, ας αναλάβει έκαστος τις ευθύνες του.

Ή για την αναστήλωση και διατήρηση μνημείου πρέπει αυτό να βρίσκεται στην Τραγιά;

ΤΑ ΚΟΠΕΛΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ολυμπιακοί αγώνες 2004. Γιατί;

ΚΑΘΩΣ περνάει ο καιρός, πλησιάζουμε όλο και περισσότερο στο 2004. Ένα έτος που μπορεί

Του Μανόλη Π. Λιανή

να αποτελέσει το κλειδί για την παγκόσμια προβολή της χώρας μας και του πολιτισμού της μέσω της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Ένα έτος κατά το οποίο θα αφυπνιστεί το «αρχαίο πνεύμα αθάνατο» για να φωτίσει την διοργανώτρια πόλη των Αθηνών και την πλούσια πολιτιστική

της κληρονομιά και τέλος ένα έτος ιστορικό καθώς το κορυφαίο αθλητικό γεγονός, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, θα επιστρέψουν στον τόπο που γεννήθηκαν, την Ελλάδα, έπειτα από 108 χρόνια.

Γιατί λοιπόν να χάσουμε αυτή την ευκαιρία; Γιατί να έχουμε αναλάβει τους αγώνες από το 1997 και τα έργα να ξεκινάνε μόλις και μετά βίας; Γιατί μείνουμε στα λόγια και τις μακέτες; Γιατί να σκύβουμε το κεφάλι στον εκβιασμό (πιστεύω ότι η λέξη αυτή αντιπροσωπεύει την κατά-

σταση που έχει δημιουργηθεί) των υψηλά ιστάμενων της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.), που κάνουν λόγο για αφαίρεση της διοργάνωσης των αγώνων από τη χώρα μας; Δεν είναι κρίμα να πέφτουμε σε τέτοιο επίπεδο; Αν η Αθήνα αδυνατούσε να αναλάβει αυτή τη διοργάνωση (η οποία αναμφισβήτητα έχει μεγάλες απαιτήσεις) δεν θα έπρεπε καν να δηλώσει συμμετοχή στη διεκδίκηση των αγώνων. Όμως τώρα δεν έχουμε καμία δικαιολογία, και αν δεν καταφέρουμε να ολοκληρώσουμε το έργο που αναλάβαμε θα είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Προς αναζήτηση μουσικής δίχως όνομα

ΣΑΒΒΑΤΟ μεσημέρι, σε μεγάλο δισκοπωλείο. Ψάχνω για CD. Στα χέρια μου «πέφτει» το

Της Κατερίνας Ν. Φιλίππουπολίτη

«Zephyros» (Nicos plays Mikis Theodorakis), κοντά και το «Nikos COSMOS». Θα είναι εκδό-

Δωρεά-έκπληξη

αρχαιολογικού θησαυρού

ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΗΣ αξίας πρωτοκυκλαδικά ειδώλια παραδόθηκαν στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Απεிரάνθου από τον Γιάννη Φλ. Μπαρδάνη. Έτσι μεγαλώνει το ενδιαφέρον που παρουσιάζει το Απεραθίτικο μουσείο, αλλά μεγαλώνουν και οι ανάγκες φύλαξής του. Αξίζει έπαινος στον φίλο Απεραθίτη, ο οποίος διδάσκει με το παράδειγμά του και κάνει όλους τους Ναξιώτες να νιώθουν υπερήφανοι.

σεις που κυκλοφορούν στο εξωτερικό γι' αυτό είναι λατινικά γραμμένα, σκέφτομαι. Τα δισκάκια είναι σφραγισμένα και δεν μπορώ να έχω πολλές πληροφορίες απ' τα εξώφυλλα. Τα αγοράζω με επιφύλαξη για την επιλογή μου.

Σάββατο απόγευμα στο σπίτι. Ακούμε μουσική, καλή μουσική, το βιολί τόσο οικείο, οι χορδές της καρδιάς «συγχρονίζονται» με αυτές του βιολιού. Ο βιολιστής (ταλέντο, βιρτουόζος) με «χάρι-

σμα», χειρίζεται το βιολί με άνεση, ως συνέχειά του, δεν μπορεί, μόνο ο Νίκος Χατζόπουλος θα μπορούσε... Μα ναι, είναι ο Χατζόπουλος, αλλά γιατί λατινικά και γιατί δεν αναφέρει πουθενά το πλήρες όνομά του;

Τιμή του είναι και τιμή μας η μουσική του. Μπράβο Χατζόπουλε και σ' άλλες πολλές και ακόμη μεγαλύτερες επιτυχίες γιατί σου αξίζουν. Άλλωστε «Nicos» πολλοί, «Nikos Χατζόπουλος» όμως ένας.

Ο Γιάννης Προμπονάς τακτικός καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

ΜΕΓΑΛΗ τιμή για τη Νάξο είναι η εκλογή του **Γιάννη Προμπονά** στην έδρα της Μυκηναϊκής και Επικής Ποίησης, της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο πολυγραφώτατος, σεμνός και ταπεινός δάσκαλος

μας γεμίζει χαρά και υπερηφάνεια με την εκλογή του στην ανώτατη καθηγητική βαθμίδα.

Εκφράζουμε και από τη θέση αυτή τα πιο θερμά μας συγχαρητήρια και ευχόμεστε και εις ανώτερα.

34 χρόνια χωρίς (και με) τον Νικηφόρο Μανδηλαρά

Γράφει ο Βασίλης Φραγκουλόπουλος

Η «ΚΟΡΩΝΙΔΑ», κατά τη διάρκεια των εκδόσεών της, ουδέποτε λησμόνησε τον Νικηφόρο Μανδηλαρά. Είχε ασχοληθεί, και όχι μόνο επετειακά, με την προσωπικότητα και την πορεία των ερευνών για τη δολοφονία του Νικηφόρου. Έτσι και σήμερα, 34 χρόνια από τον Μάη του 1967, αποτίουμε φόρο τιμής σε έναν απ' τους πρώτους νεκρούς της επταετούς δικτατορίας.

Ο Μανδηλαράς ήταν πολυσχιδής προσωπικότητα. Η προσωπικότητα αυτή καθρεφτιζόταν ανάγλυφα στα «Ναξιακά Χρονικά», την εφημερίδα που αποτελούσε φόβο και τρόμο για το τότε κατεστημένο του νησιού μας. Την εφημερίδα που αποδόθηκε σε «συνεπή, σταθερό και αδιάλλακτο αγώνα – όπως έγραφε ο διευθυντής της – για την επισή-

θάρρυναν στην παραγωγική εργασία και θα τον έφερναν πάλι κοντά στην αγαπημένη του επαρχία, που απελπισμένος εγκαταλείπει» (αρ. φύλ. 18, 1 Ιουνίου 1961).

Σε άλλο φύλλο των «Ναξιακών Χρονικών» (αρ. 28, 11 Μαρτίου 1964) Ο Ν. Μανδηλαράς έγραφε: «Η ουσία της Δημοκρατίας είναι ο δημόσιος έλεγχος. Η αντικειμενι-

Τριάντα τέσσερα χρόνια χωρίς τον Νικηφόρο, γιατί μας λείπει η φυσική του παρουσία, το αγέρωχο παράστημά του, η βροντώδης φωνή του, το ζεστό χαμόγελό του, η πληθωρική ενεργητικότητά του, η δημιουργική σκέψη του, η αγωνιστική του διάθεση και το ακοίμητο πάθος του για τον τόπο μας.

Τριάντα τέσσερα χρόνια με τον Νικηφόρο, γιατί εξακολουθεί να εμπνέει με τη θυσία του, το θάρρος και την αυταπάρνησή του, την πίστη του σε ιδέες, τη μαχητικότητά του. Εξακολουθεί να εμπνέει στους καιρούς μας, που άλλοι αέριδες φυσούν και άλλη μορφή και ποιότητα έχουν οι γραφές και τα λόγια.

Στους καιρούς του Νικηφόρου – έτσι με το μικρό του όνομα είχε συνδεθεί με τον φοβούμενο και καθορισμένο συμπατριώτη του – ήθελε λεβεντιά να αντιπαλεύει το κατεστημένο. Η τοπική δημοσιογραφία είχε ανυπερβλητα εμπόδια – όχι μόνο οικονομικά. Η λέξη «επιστρέφεται» σημάδευε πολλά φύλλα των «Ναξιακών Χρονικών». Η επιρροή τους, όμως, ήταν πολύ μεγαλύτερη της κυκλοφορίας τους και λόγω του περιεχομένου τους, αλλά και λόγω της μεγαλύτερης επικοινωνιακής αποτελεσματικότητας του τοπικού τύπου εκείνη την εποχή. Ο Μανδηλαράς ασκούσε δημοσιογραφία γνώμης.

Τότε υπήρχε ελλιπής και κεντρικά κατευθυνόμενη πολιτική ενημέρωση. Η πολιτική επικοινωνία ήταν φαλακιδεμένη. Σήμερα η διαπλεκόμενη ηλεκτρονική, ψηφιακή και έντυπη ενημέρωση έχει γίνει εμπόρευμα και ο πολίτης απλός καταναλωτής. Είναι εν πολλοίς σωστό αυτό που έχει λεχθεί: «Όσο πιο πολύ επικοινωνούμε, τόσο πιο πολύ παραπληροφορούμε». Ιδίως στην σημερινή εποχή μας.

Ο τοπικός Τύπος, πιο άμεσος και ανιδιοτελής, αναζητεί το σύγχρονο στίγμα της δημοσιότη-

Ο Νικηφόρος Μανδηλαράς γεννήθηκε στην Κόρωνο το 1928. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και παράλληλα με τη δικηγορία υπήρξε αρθρογράφος αθηναϊκών εφημερίδων, κυρίως της «Ελευθερίας». Το 1960 άρχισε να εκδίδει την εφημερίδα «Ναξιακά Χρονικά», που συνεχίστηκε με τον τίτλο «Κυκλαδικά Χρονικά» το 1966 (φύλλο 1), όπου δημοσίευσε άρθρα σχετικά με τα οικονομικά και γενικότερα τα κοινωνικά προβλήματα της Νάξου. Πρωτοστάτησε στο κορωνιδιακό συλλογικό κίνημα της Αθήνας, ενώ ήταν υποψήφιος βουλευτής Κυκλάδων με το Π.Α.Μ.Ε. στις εκλογές της 29ης Οκτωβρίου 1961. Έγινε γνωστός ευρύτερα κατά τη διάρκεια της δικής του «ΑΣΠΙΔΑ» ως συνήγορος υπεράσπισης αξιωματικών (συγκεκριμένα του Αριστόδημου Μπουλούκου), που παραπέμφθηκαν σε δίκη με βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Διαρκούς Στρατοδικείου Αθηνών, κατηγορούμενοι για απόπειρα εσχάτης προδοσίας. Στη δίκη, που διήρκεσε από τις 14 Νοεμβρίου 1966 έως τις 10 Μαρτίου 1967, ο Μανδηλαράς διακρίθηκε για τη νομική του συγκρότηση και για τις τεκμηριωμένες αγορεύσεις του. Με την κήρυξη της δικτατορίας της 21ης Απριλίου, ο Μανδηλαράς διέφυγε τη σύλληψη και προσπάθησε να μεταβεί στο εξωτερικό, για να οργανώσει αντίσταση εναντίον του δικτατορικού καθεστώτος. Στις 15 Μαΐου 1967 επιβίβαστηκε στο πλοίο «Ρίτα Β.», που ταξίδευε προς την Κύπρο και μια εβδομάδα αργότερα το πτώμα του βρέθηκε σε ακτή της Ρόδου. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε στις 23 Μαΐου ότι «εξεβράσθη πτώμα ανδρός, αγνώστων στοιχείων» και την επομένη ότι το πτώμα «ανεγνωρίσθη ως του δικηγόρου Μανδηλαρά». Η δολοφονία του Μανδηλαρά συντάραξε την κοινή γνώμη και ο τρόπος με τον οποίον συντελέστηκε παρέμεινε ανεξιχνίαστος. Εφημεριογείτο ότι θα ήταν υποψήφιος βουλευτής Κυκλάδων με την Ένωση Κέντρου στις εκλογές του Μαΐου 1967.

τας με μεγάλες προσπάθειες και δυσκολίες, με αδυναμίες και λάθη. Η «Κορωνίδα» θέλει να συμβάλει σ' αυτήν την αναζήτηση. Χωρίς να ξεχνά την ιστορία του Τύπου μας και των προβλημάτων του τόπου μας, που διαιωνίζονται και γυρεύουν λύση. Πριν από 40 χρόνια έγραφα τα «Ναξιακά Χρονικά»: «Θέλουμ λιμάνι στον Απόλλωνα και όχι παχειά λόγια» - «Να συμπεριληφθεί και ο Απόλλωνας στα θερινά δρομολό-

για». Είναι ένα μόνο από τα προβλήματα της ζουριασμένης περιοχής μας που παρήλασαν από τις στήλες των «Ναξιακών Χρονικών».

Η «Κορωνίδα» υποκλίνεται ενώπιον του απέθαντου Νικηφόρου Μανδηλαρά. Του προκισμένου δικηγόρου, του ακεραίου πολιτικού άνδρα, του ανένδοτου αγωνιστή της δημοκρατίας και των συμπεριόντων του ναξιακού λαού, του άξιου δημοσιογράφου.

μανση, προβολή και λύση των προβλημάτων του λαού μας, που λιμνάζουν χρόνια και χρόνια, χωρίς κανείς να δίνει προσοχή, χωρίς κανείς να συγκινείται...».

Ο «ακοίμητος και αυστηρός έλεγχος» της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας και η προβολή των συμφερόντων του ναξιακού λαού, ιδιαίτερα των κατοίκων της ορεινής Νάξου, ήταν η έγνοια του Νικηφόρου. Τα «Ναξιακά Χρονικά» – που πρέπει να τα εντάσσουμε κάθε φορά στο δεδομένο πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο της εποχής τους – «επεσήμαναν τα προβλήματα και πρότειναν λύσεις που θα βελτιώναν τη ζωή του λαού μας, θα τον ενε-

κή κρίσις, ο καλόπιστος φόρος ή ο ανιδιοτελής έπαινος της δράσεως των εκάστοτε κυβερνήσεων, αποτελεί απαραβίαστον αρχήν παντός δημοσιογραφικού οργάνου που έχει θέσει ως σκοπόν του την εξυπηρέτησιν των λαϊκών συμφερόντων. Η αλήθεια πρέπει να διακηρύσσεται χωρὸς φόβον και πάθος...».

Η ανάλυση της θεματογραφίας, της γλώσσας, της κοινωνίας και της πολιτικής των χρόνων έκδοσης και κυκλοφορίας της εφημερίδας ίσως πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ιδιαίτερης και εμπειριστατωμένης μελέτης. (Τα «Ναξιακά Χρονικά» αριθμούν 31 φύλλα, από το 1960 έως το 1964.)

Ο Νικηφόρος Μανδηλαράς ως πολιτικός και δημοσιογράφος

Του Κωστή Στ. Λεβογιάννη

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ στις 22 Μαΐου 34 χρόνια από τότε που η δωδεκανησιακή γη «φιλοξένησε» στα σπλάχνα της το σώμα του πρωτομάρτυρα της αντιδικτατορικής αντίστασης δικηγόρου **Νικηφόρου Μανδηλαρά**, ο οποίος έπεσε θύμα μιας από τις στυγρότερες πολιτικές δολοφονίες στην πολυκύμαντη ιστορία της Ελλάδας.

Ο Νικηφόρος Μανδηλαράς υπήρξε διαπρύσιος κήρυκας της απολύτρωσης του εργαζόμενου από το ζυγό του κεφαλαίου. Φλεγόταν από ιερό πάθος για τη Δημοκρατία και άφησε σε όλους τους πατριώτες και δημοκράτες μια ανεκτίμητη αγωνιστική παρακαταθήκη.

Πνεύμα γόνιμο και πολυσχιδές, φύση ανήσυχη, νους πολύτρο-

πος, δικηγόρος με άριστη θεωρητική συγκρότηση, αγωνιστής με ασίγησθη δράση, δεινός χειριστής του πολιτικού και δικανικού λόγου, οραματιστής αλλά και πραγματιστής, προσηνής και ενάρετος, θερμός παραστάτης στον ανθρώπινο πόνο, αυτή ήταν η πολυσύνθετη προσωπικότητα του Νικηφόρου Μανδηλαρά. Συνδύαζε, κατά θαυμαστό τρόπο, την τολμηρή πτήση με την ασφαλή προσγείωση.

Από τις στήλες των «Ναξιακών Χρονικών» ανάβλυζε άρθρο το πολύπτυχο δημοσιογραφικό του ταλέντο και η πνευματική του πληρότητα.

Η εφημερίδα του ήταν μικρόσημη, ολιγοσελιδή αλλά μαχητική στο έπακρο και μεστή αγωνιστικών μηνυμάτων. Στις δύσκολες εκείνες ημέρες, στην αρχή της δεκαετίας του '60, τα «Ναξιακά Χρονικά» εθέρμαιναν την ψυχή της αγροτιάς και αποτελέσαν τη φάρετρα από την οποία εξαπολύοντο τα άρθρα-βέλι-

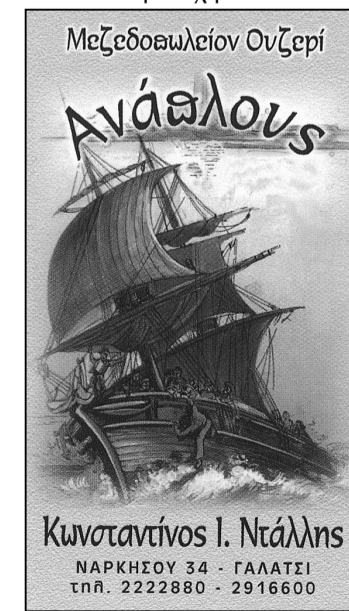
του Νικηφόρου εναντίον του πολυπλόκαμου κατεστημένου της εποχής εκείνης.

Η παρομοιώδης ικανότητα του Μανδηλαρά στις πολιτικές αναλύσεις, η μαστιγωτική κριτική του, η οξύνειά του και η βαθύτατη πολιτική του διαίσθηση, όλα αυτά διέτρεχαν καθ' όλο το μήκος τους τα εκρηκτικά άρθρα που έγραφε μια από τις πιο χαρακτηριστικές γραφίδες της μαχόμενης ελληνικής δημοσιογραφίας. Πολλά, μάλιστα, από αυτά, διατηρούν, ακόμη και σήμερα, αναλλοίωτη την αξία τους και την επικαιρότητά τους.

Η «Κορωνίδα» τιμά σήμερα τη μνήμη του Νικηφόρου που με το θάνατό του εισήλθε στο πάνθεο των μαρτύρων της Δημοκρατίας. Υποκλίνεται, ευλαβώς, στη μνήμη Εκείνου που πριν από 34 χρόνια πρόσφερε το αίμα του για να ποτιστεί, και πάλι, το αιωνόβιο δένδρο της Ελευθερίας.

Τα υψηλά ιδανικά της Δικαιοσύνης, της Ισότητας και της Εθνι-

κής Ανεξαρτησίας, για τα οποία θυσιάστηκε ο Μανδηλαράς, ως είναι για όλους μας το ανέσπερο φως, ο ηλιαυγής φάρος που θα φωτίζει το δικό μας μακρό και ανηφορικό δρόμο στη σημερινή πολύπλοκη εποχή.

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ "η Λεωφόρος"

ΜΙΧΑΗΛ ΜΥΛΩΝΑΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΒΕΙΚΟΥ 63 ΓΑΛΑΤΣΙ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ

- ΕΡΑΣΜΕΥΤΙΚΑ
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ
- ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΣ
- ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΙΣ
- ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ • ΚΤΕΟ

Οικία: 22 20 686
Γραφείο: 22 20 689
Κινητό: 09429 81 86

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Ο Στέφανος Ν. Ανδρής (του Νίκου του Χαρβατζίδοκωσταντή και της Ελισάβετ του Καρουσοστέφανου) και η Ελισάβετ Γ. Αλιμπέρτη (του Χριστοέργη και της Έλενας του Μητσογιάννη) απόκτησαν αγόρι.

Στους ευτυχείς γονείς και παππούδες, που είναι το πρώτο εγγόνι, ευχόμαστε να τα εκατοστήσει το παιδί και να το καμαρώνουν.

Αρραβώνες

- Η Κατερίνα Φιλιππουπολίτη (του Νικηφόρου του Φαβατσομανώλη) και ο Γιώργος Χρόνης έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Ευχόμαστε γρήγορα και στα στέφανα.

Γάμοι

(Ός ο Θεός συνζευξεν)

- Στις 28.4.2001 στο Τορόντο του Κανδά παντρεύτηκαν ο Χρήστος Ι. Κουμαρέλας (της Σοφίας του Λεβιαιανοδημήτρη) και η Χρυσούλα Καπρίτσα
- Η Μαρία Κ. Αγγελή (της Άννας του Βλαχσοστέφανου) και ο Παναγιώτης Γ. Κιναλίδης παντρεύτηκαν στις 24.2.2001 στη Χώρα.
- Ο Νικόλας Ζαφείρης του Γεωργίου και η Κούλα Κουφοπούλου του Δημήτρη και της Μαρίας Στεφ. Χατζόπουλου παντρεύτηκαν στις

Εις μνημόσυον αιώνιον έσται δίκαιος

**π. Επιφάνιος Χατζόπουλος
56 ετών
κατά κόσμον Κων. Χατζόπουλος
(του Μιχάλη Ετεμομιχάλη)**

Ο ιερομόναχος πατήρ Επιφάνιος γεννήθηκε στην Κωμιακή. Πατέρας του ο Μιχαήλ Χατζόπουλος (Ετεμομιχάλης) και μάνα του η Βαγγελιώ του Καριοπουλομάρκου.

Γονείς ευσεβείς, έντιμοι, πολύτεκνοι, αγωνιστές της ευλογημένης φτώχειας του χωριού.

Μόλις 16 χρονών, ένα κοπέλι του χωριού με κοντά παντελονάκια και ξυπόλητος ακόμα, ακολουθώντας τα χνάρια του θείου του π. Ιεροθέου Νικολάκη, υπάκουος στα θεία κάλεσμα, εγκαταλείπει πατέρα, μητέρα, αδέρφια και μπαίνει στο στάδιο της μοναχικής ασκητικής ζωής.

Μόνασε για πάνω από 40 χρόνια, υπήρξε πρότυπο ασκητή και μοναχού και αξιώθηκε να αποκτήσει εκατοντάδες πνευματικά παιδιά. Αξιώθηκε ακόμα να καταστεί τα τελευταία χρόνια ηγούμενος της Ι. Μονής Λογοβάρδας.

Αυστηρός στην προσωπική του ζωή, ήταν επεικής με τους ανθρώπους. Υπήρξε φημισμένος πνευματικός και εξομολόγος. Η ταπεινώσή του, το μελίχιο του προσώπου του, ο ενάρετος χαρακτήρας του, η εργατικότητα του, ο τρόπος που αντιμετώπιζε όλους όσοι τον πλησίαζαν, έκαναν και τον σκληρόκαρδο άνθρωπο ηπιώτερο, τον αμελή επιμελέστερο, τον αδιάφορο να βρίσκει ενδιαφέροντα, τον δύσπιστο να γίνεται πιστός. Ήταν ο άνθρωπος της παρηγορίας, της προσφοράς και της θυσίας. Όλη του

16 του Απριλίου στην Παντάνασσα της Χώρας.

- Η Ειρήνη Ανδρή (του Γιάννη του Κοντοκανοέργη) και ο Μανόλης Γ. Βασιλάκης ετέλεσαν τους γάμους τους στη Χώρα.

- Η Βασιλική Κρητικού (του Βασίλη του Τσουρολόεργη) και ο Δημήτρης Πατσουράκος εστέφθησαν σύζυγοι το Σάββατο 28 Απριλίου στον Ιερό Ναό Αναλήψεως στα Βριλήσια.

- Ο Κωνσταντίνος Ευθυμίου Χατζόπουλος (και της Σοφίας Δημ. Αγγελή) και η Μαρία Γεωργίου Φιλιππουπολίτη (του Μαργαριτοέργη) ετέλεσαν τους γάμους τους στην Αγία Σοφία Ψυχικού στις 5.5.2001.

- Η Ελένη Αυγ. Αλιμπέρτη (Αλιμπερταγουστή) και ο Αναστάσιος Κλάδης παντρεύτηκαν στο Δημαρχείο της Αθήνας στις 26.5.2001.

Ευχόμαστε στα νέα ζευγάρια κάθε ευτυχία.

Θάνατοι

- Την ώρα που τυπωνόταν η «Κ», μάθαμε ότι πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Μαριγώ Ιωάννου Βιτζηλαίου, μητέρα του προέδρου του Συλλόγου Απολλωνιατών Δημήτρη Βιτζηλαίου.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Ιωάννης Ν. Λεβογιάννης (Γρίβας).

Τους οικείους τους θερμά συλλυπούμεθα.

Γράφει ο Παναγιώτης Λιανής

η ζωή, ο αγώνας του, το όραμά του ήταν να εφαρμοστεί το ρητό του Αποστόλου Παύλου «*Τίνου πιστός άχρι θανάτου*». Και το πέτυχε!

Στις 19.4.2001, παραμονή της Αρκοκλιώτισσας, ο Κύριος τον εξέλεξε για το ουράνιο θυσιαστήριο και τον κάλεσε κοντά του. Η καρδιά του δεν άντεξε στον πολύ κόπο και την κούραση των αγίων ημερών. Προσφέρθηκε στους πάντες πλην του εαυτού του. Αυτό του ανέκοψε τον ρυθμό της καρδιάς – της γήινης – γιατί η πνευματική του καρδιά αιώνια θα πάλλει και θα προσεύχεται για μας, με το πνευματικό κομπσοκόνι του ουρανοπολίτη πια Επιφάνιου στη βασιλεία του Θεού.

Πάνω από 5.000 Ναξιώτες, πολλοί συγχωριανοί μας, Παριανοί, Κυκλαδίτες, αλλά και άνθρωποι απ' όλη την Ελλάδα, παραβρέθηκαν στο λαϊκό προσκύνημα της 20.4.2001 στην Πάρο.

Στην εξόδιο ακολουθία χοροστάτησε ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Αμβρόσιος, ο οποίος μαζί με τον Καθηγούμενο της Ι. Μονής Δοχειαρείου του Αγίου Όρους π. Γρηγόριο, εγκωμίασαν την ενάρετη ζωή του, τους αγώνες του και την προσφορά του.

Όλοι εμείς που τον γνωρίζαμε, όχι μόνο σαν ιερομόναχο αλλά σαν καλό συγχωριανό και φίλο, ενώνουμε τη φωνή μας μαζί με τους οικείους του και ζητούμε την ευχή του.

Χριστός Ανέστη!

**Αικατερίνη
Αλιμπέρτη-Αποστολίδη
(του Χρήστου)**

Μέρα Μαγιάου, παραμονή της Αγίας Γλυκερίας, ξαφνικά και απρόσμενα από την Θεσσαλονίκη η παγωμένη

Βαρδάρης έστειλε στην Αθήνα το παγερό του μήνυμα: Η Κατερίνα του Χρήστου του Αλιμπερτοέργη είναι στην εντατική! Με αγωνία έβρεξαν όλοι να βρεθούν κοντά της, στη μακρινή Θεσσαλονίκη. Εκεί ζούσε η Κατερίνα με τον Απόστολο και τα παιδιά τους.

Προκομμένοι στη δουλειά τους και επιτυχημένοι σαν βιοτέχνες υποδημάτων, ευτυχισμένοι σαν οικογένεια. Παρά την απόσταση, διατηρούσαν ισχυρούς δεσμούς όχι μόνο με τους δικούς τους, αλλά και με την ευρύτερη οικογένεια των Κωμιακτών μέσω του Συλλόγου μας.

Αξιώθηκε να καμαρώσει το Μιχάλη, το γιο της, επιτυχόντα στην ΣΤΥΑ και να βραβευτεί από τον Σύλλογο για την επιτυχία του.

Οι κόρες της, Ανδρομάχη και Ελισάβετ, παίρνουν σειρά στην επιτυχία, η αγαπημένη τους μητέρα θα είναι κοντά τους νοερά να τις παρακινεί και να τις φροντίζει στη γνώση και την πρόοδο. Τους ευχόμαστε να πάρουν δύναμη και κουράγιο για να της δώσουν αυτή τη χαρά στην ουράνια κατοικία της.

Στον συντετριμμένο Απόστολο και τα παιδιά που ορφάνεψαν απ' τη μια στιγμή στην άλλη, στην πονεμένη μάνα, την κερα-Αλισάφη και τη Βούλα, στο Χριστοέργη και την Έλενα, στον Γιάννη και την Ποτούλα ο Σύλλογος εκφράζει τα πιο θερμά συλλυπητήρια.

**Φώτης Μηλιωρίτσας
(1958-2001)
σύζυγος της Σοφίας
του Κυριακοϊάννη**

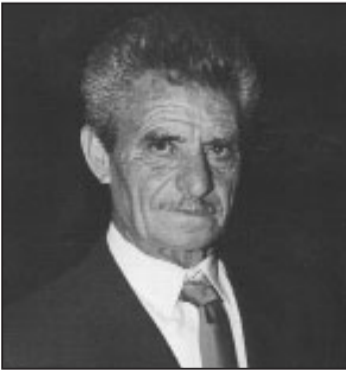
Μια βδομάδα πριν τη Μεγαλοβδομάδα του Γολγοθά και του Θείου Πάθους, μια Κωμιακτική οικογένεια ζούσε το δικό της δράμα, το δικό της ανθρώπινο Γολγοθά του αιφνιδίου θανάτου.

Ένας νέος άνθρωπος, δραστήριος, πρότυπο οικογενειάρχη, επιστήμονας και φύση καλλιτεχνική, αφού σταδιοδρομούσε με μεγάλη επιτυχία σαν καθηγητής Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και σαν σχεδιαστής υφασμάτων, εγκατέλειψε ξαφνικά τα πάντα.

Ραγίζει ο Τυμφρητός, θρηνεί το Λιδωρίκι απ' όπου καταγόταν. Πενθεί και η Κωμιακή, που την αγάπησε σα δεύτερη πατρίδα του.

Δε βρίσκω λόγια παρηγορίας και συμπόνιας. Μόνο δυο λόγια προτροπής για τα παιδιά του, το Νίκο και το Γιάννη. Να γίνουν αντάξιοι του σπουδαίου πατέρα τους. Καλοί και προκομμένοι.

**Ιωάννης Εμμ. Κορρές
(Γιαννακός)**

«Πάει κι ο Γιαννακός!» Με αυτήν τήν μικρή φράση, την τόσο περιεκτική σε νόημα, πληροφορηθήθηκαν οι Κωμιακίτες τη θλιβερή είδηση. Μια φράση που με το «και» τόνιζε ότι δεν ήταν ο μοναδικός που πάλεψε σκληρά με την αρρώστια και το χάρο και έχασε, ό-πως τόσοι και τόσοι συγχωριανοί μας.

Έφυγε λοιπόν για πάντα από κοντά μας ο Γιαννακός. Έτσι τον έλεγαν συγγενείς και φίλοι. Έτσι τον ήξεραν

οι χωριανοί.

«Ο Γιαννακός»: ούτε ψευδώνυμο, ούτε παρατσούκλι. Ήταν το χαιδευτικό του, το ιδιαίτερο όνομα που απόκτησε ανάμεσα στην πολυμελή οικογένεια του ΒγαγγελοΜανώλη, για τα προτερήματα, την προσωπικότητα, τη φυσιογνωμία, την κοινωνικότητα, την εργατικότητα, το ήθος, την τιμιότητα και τη συντροφικότητα που τον ξεχώριζε ανάμεσα στους συγχωριανούς.

Σύντομο ήταν το διάβα της ζωής του, μεγάλη η προσφορά του. Μαζί με την Θεοδώρα (του Ζερβαντώνη) απόχρησε μια εξαιρετική φαμελιά. Στον Κάψαλο, στο Χεντριμό, στο χωριό και στην Αθήνα αιώνια θα μείνει η μνήμη του καλού συγχωριανού και φίλου Γιαννακού.

**Στέφανος Κεραμιώτης
του Βασίλη
(ΖεζοΣτέφανος)**

Ακόμα ένας συμπαθής, καλός και έντιμος Κωμιακίτης προσετέθη στον κόσμο των κεκοιμημένων το χρόνο που μας πέρασε. Πρόκειται για τον Στέφανο Κεραμιώτη, το ΖεζοΣτέφανο όπως τον ήξεραν και τον αποκαλούσαν οι συγχωριανοί.

Ο ΖεζοΣτέφανος γεννήθηκε στο χωριό και ήταν ο δεύτερος γιος της εξαιρετης και πολυμελούς οικογένειας του ΖεζοΒασίλη. Πρώτος έφυγε, πριν από χρόνια, ο ΖεζοΜιχάλης, σπουδαίος άνθρωπος, εξάιρετος χαρακτήρας και οικογενειάρχης.

Παντρεμένος με την άξια σύντροφο της ζωής του, τη Μαρία, θυγατέρα του αείμνηστου Μανωλιού, ξεκίνησαν από τον Αϊ-Θόδωρο και τους Αγκαθιάδες τον αγώνα για τη ζωή. Ακολούθησαν το μεταναστευτικό ρεύμα της δεκαετίας του '50 και ξενιτεύτηκαν στην Αθήνα. Εργάστηκε με συνέπεια, υπήρξε άριστος οικογενειάρχης και αξιώθηκε να δει τα παιδιά του, τον Στέλιο και την Πόπη, καλά αποκαταστημένα.

Θερμά συλλυπούμεθα.

**Ελισάβετ Ευθ. Χωριανοπούλου
(Μπογιατζίδοφθυμίανα)
1912-2001**

Πλήρης ημερών εγκατέλειψε τα εγκόσμια η συγχωριανή μας Ελισάβετ, θυγατέρα του αείμνηστου Αλιμπερτομανώλη και σύζυγος του αξιομακρίστου Ευθύμιου Χωριανόπουλου, του Μπογιατζίδοφθύμιου, όπως τον ήξεραν και τον αποκαλούσαν οι χωριανοί.

Νοικοκυρά και φιλόξενη, με φυσική αρχοντιά και ευγένεια, έκρυβε με επιμέλεια πίσω από το ζεστό της βλέμμα την ανείπωτη θλίψη για ένα τραγικό γεγονός, άγνωστο στους περισσότερους, ένα δυστύχημα, το χαμό του γιου της, την οδύνη της για τον Γολγοθά που της επεφύλαξε η μοίρα, να χάσει ένα από τα παιδιά της.

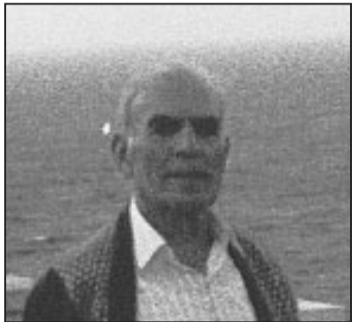
Εμείς σαν παιδιά δεν το ξέραμε αυτό το θλιβερό γεγονός κι αυτό που θυμόμαστε είναι ότι μάς πρόσχεξε ιδιαίτερα, μας φρόντιζε και ποτέ δεν παραλείπαμε να τους πούμε το καλησπεράκι ή να ξαποστάσουμε στο κεφαλόσκαλο του σπιτιού τους, πηγαίνοντας με τα κόνεστρα το ζυμωτό στο φούρνο του Στοβοϊάννη, αφού η κερα-Αλισάφη πάντα είχε κάτι να μας φιλέψει και να μας τρατάρει.

Έφυγε ευχαριστημένη από τον μάταιο τούτο κόσμο με την περιθαλψη και τη φροντίδα των θυγατέρων της, της Ειρήνης Αντ. Μπαρότση και της Ελένης Στυλ. Καραμπίνη. Αξιώθηκε να τις δει αποκαταστημένες και καμάρωσε τα εγγόνια της να προκόβουν στις επιστήμες και τα γράμματα.

Ας είναι ελαφρύ το κωμιακίτικο χώμα που την σκέπασε.

Αιώνια της η μνήμη!

**Ελευθέριος Σικαλιδής
του Ιωάννου**

Πέθανε στην Αθήνα ο πατέρας του Απόστολου Σικαριδή, πρώην μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, σε μια δύσκολη εποχή. Ένας ακόμα από τους χιλιάδες Έλληνες της Πόλης, που έζησαν την ακμή, την αρχοντιά και τον κοσμοπολιτισμό της, παράλληλα με τους διωγμούς. Στην πατρίδα ήρθε το 1968. Με αναμνήσεις και νοσταλγία για τα παλιά, αλλά και πίστη και αισιοδοξία για το μέλλον.

Τσαγκάρης ήτανε, τεχνίτης στη δουλειά του και μερακλής στην παρέα του. Κοινωνικότατος, προσηνής, συντροφικός, άριστος οικογενειάρχης.

Αγάπησε τη Νάξο, και ιδιαίτερα την Κωμιακή, αφού έγινε συμπέθερος με την οικογένεια του ΜπακίροΒασίλη.

Στην κυρία Θεανώ του Αποστόλη και την Αμαλία και όλα τα εγγόνια εκφράζω και εκ μερώνος του Συλλόγου τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά τον Σύλλογο Κορωνίδας Νάξου για την συμπαραστάση του στο πένθος μας.

Οικογένεια Απτ. Σικαλιδή

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

**Γιώργος Πρεβενιός του Βασ.
(Στρογγυλός)**

Ανήμερα της γιορτής του Αγίου Γεωργίου έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του Γιώργου. Ο φίλος γιόρταζε στην αναστάσιμη ουράνια κατοικία του κι εμείς εδώ κάτω σκεφτόμαστε πόσο σύντομη ήταν η ζωή του.

Πέρασε κιόλας ένας χρόνος από τη μέρα που έφυγε ο Γιώργος για το μακρινό τελευταίο του ταξίδι. Ένας χρόνος και ο πόνος όσο κι αν μοιράζεται το ίδιο μεταξύ των δικών του και των αμέτρητων φίλων του, δεν λέει να λιγοστεύσει. Το κενό που άφησε είναι δυσαναπλήρωτο. Είχε το χάρισμα να κάνει καλή παρέα. Είχε το χάρισμα να εμπνέει την παρέα. Υπήρξε πάντα αισιόδοξος και με τον τρόπο του δεν σε άφηνε να υποψιαστείς τα τεράστια προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε από νεαράς ηλικίας. Στα γλέντια και τις εκδηλώσεις του Συλλόγου πάντα πρωτοστατούσε. Δεν λείπεις, Γιώργω, μόνο από τους δικούς σου. Η απουσία σου είναι έντονη και ο' εμάς που παίξαμε, γλεντήσαμε και συνεργαστήκαμε μαζί σου. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Ας είναι αιώνια η μνήμη σου.

ΝΕΡΟ: Μια απλή χημική ένωση υδρογόνου και οξυγόνου, η παρουσία της οποίας αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα για τη δημιουργία ζωής στον πλανήτη μας. Από κοινωνική σκοπιά, το νερό έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του ανθρώπινου πολιτισμού. Μαζί με το φως είναι η σημαντικότερη πρώτη ύλη που τροφοδοτούσε από αρχαιοτάτων χρόνων όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες, οικονομικές και μη. Δεν είναι τυχαίο ότι οι πολιτισμοί, οι οποίοι ήκμασαν στην αρχαιότητα, βρισκόντουσαν σε περιοχές πλούσιες από νερό και δεν είναι λάθος η άποψη που έχει αρχίσει να ακούγεται από πολλά χείλη ότι ο Γ' παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει για το νερό.

Όπως σε όλο τον κόσμο, έτσι και οι κοινωνικές δραστηριότητες της Νάξου, είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τον παράγοντα νερό, χωρίς αυτό δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν γεωργικές δραστηριότητες, αλλά το σημαντικότερο δεν θα είναι δυνατή η κατοίκηση του νησιού. Μόνιμοι κάτοικοι, σκεφτείτε μια ενδεχόμενη μείωση των υδάτινων πόρων πόση καταστροφή θα φέρει στις δραστηριότητές σας κυρίως στις γεωργικές, με τις οποίες ασχολείται το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού στον ορεινό τομέα της Νάξου, αλλά και οι τουριστικές δραστηριότητες ενδέχεται να δεχθούν πλήγμα, με τις οποίες ασχολούνται ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι στην Κωμιακή και στον Απόλλωνα, αλλά και ευρύτερα σε ολόκληρο το νησί. Μη ξεχνάτε ότι αυτό το πρόβλημα δεν γνωρίζει σύνορα, ήμους ή κοινότητες. Είναι παγκόσμιο.

Μέχρι τώρα το μόνο που έκανα είναι να θέσω κάποιους προβληματισμούς. Νομίζω είναι πιο εποικοδομητικό να περάσω στις πιθανές λύσεις του προβλήματος. Για το συγκεκριμένο πρόβλημα υπάρχουν δύο σκέλη στα οποία πρέπει να βρούμε

Νερό: Για πόσο ακόμα;

λύσεις. Το ένα σκέλος είναι η πλήρης εκμετάλλευση των ποσοτήτων νερού που μπορούν να συγκεντρωθούν· με τον όρο πλήρη εκμετάλλευση εννοώ τον εκμηδενισμό των απωλειών νερού που γίνεται λόγω της κακής κατάστασης του δικτύου.

*Τον Νίκου Μπόμπου
Φοιτητή Γεωπονικού Παν/μίου Αθηνών*

Το δεύτερο σκέλος του προβλήματος αφορά τη δημιουργία φραγμάτων τα οποία έχουν δυνατότητα εξασφάλισης και αποθήκευσης μεγάλων ποσοτήτων νερού. Σε αυτή την κατεύθυνση, κατά τη γνώμη μου, η πολιτεία έχει κάνει σημαντικά βήματα· αναφέρομαι στο φράγμα στις Εγγαρές και στη Φανερωμένη. Τα δύο παραπάνω σκέλη που ανέφερα αφορούν ορισμένες τεχνικές διαδικασίες με τις οποίες οι κάτοικοι της Νάξου θα εκμεταλλευθούν το ήδη υπάρχον νερό που διαθέτουν οι πηγές και το νερό από τις βροχοπτώσεις.

Όμως αναρωτηθήκατε ποτέ για πόσο ακόμα οι πηγές της ορεινής Νάξου θα έχουν νερό; Μήπως έχετε την ψευδαίσθηση ότι αυτό θα διαρκέσει επ' άπειρον; Για πόσο καιρό οι βροχοπτώσεις θα έχουν την ίδια συχνότητα με σήμερα; Προσέχτε γιατί οι μετεωρολόγοι κάνουν προβλέψεις για μείωση των βροχοπτώσεων και άνοδο της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη. Η άνοδος αυτή λένε θα επηρεάσει περισσότερο τη ζώνη της Μεσογείου. Όχι, συμπατριώτες μου, δεν κινδυνολογώ, απλώς σας μεταφέρω τα συμπεράσματα κάποιων επιστημόνων με πιο ήπιο χαρακτήρα. Όσοι πεισθήκατε από αυτά που αναφέρω θα αναρωτιέστε τι μπορούμε να κάνουμε. Η λύση του προβλήματος είναι η πλήρης εκμετάλλευση των λιγοστών βρο-

χοπτώσεων.

Για την πλήρη εκμετάλλευση των βροχοπτώσεων, εκτός από τα φράγματα, πρωτεύοντα ρόλο έχει το έδαφος, αλλά κυρίως τα δέντρα. Τα δέντρα, εκτός από την ιδιότητα που έχουν να συγκρατούν το χώμα, χρησιμεύουν και στην κατακράτηση ποσοτήτων νερού. Η κατακράτηση αυτή έχει ευεργετικές συνέπειες για το περιβάλλον αλλά και για τον άνθρωπο. Η δασοτεχνική διευθέτηση των ορεινών όγκων της Νάξου θα ωφελήσει την ευρύτερη περιοχή σε αρκετούς τομείς.

Κατ' αρχήν, όπως προανέφερα, τα δάση προστατεύουν τα εδάφη από τη διάβρωση. Το σημαντικότερο όφελος όμως που θα έχει η περιοχή ύστερα από μία μελλοντική αναδάσωση είναι η αύξηση των υπογείων αποθεμάτων ύδατος. Επίσης μακροπρόθεσμα τα δάση μπορούν να προσφέρουν στους κατοίκους της περιοχής αρκετά οικονομικά οφέλη. Ενδεικτικά αναφέρω μερικά απ' αυτά:

Οι δασώδεις περιοχές προτιμούνται από αρκετούς ανθρώπους για χειμερινό τουρισμό. Σκεφτείτε πόσο κόσμο θα μπορούσε να προσελκύσει η Κωμιακή τους χειμερινούς μήνες. Σκεφτείτε μια Κωμιακή που να συνδυάζει γραφικότητα, παράδοση και πλούσιο φυσικό περιβάλλον.

Αυτή τη στιγμή η εξωτερική μορφολογία του εδάφους της ευρύτερης περιοχής της Κωμιακής έχει ως εξής: αμέτρητοι θάμνοι, τεράστιες βραχώδεις εκτάσεις και τα δέντρα λιγοστά. Σίγουρα, αρκετά νέα παιδιά, θα αναρωτιούνται γιατί η Νάξος δεν έχει δέντρα. Την ίδια απορία είχα κι εγώ μέχρι που πληροφορήθηκα από μεγαλύ-

τερους ότι τα περισσότερα δέντρα έχουν καταστραφεί λόγω πυρκαγιών. Ο λόγος, η δημιουργία εκτάσεων καταλλήλων για κτηνοτροφικές δραστηριότητες. Το αποτέλεσμα η ορεινή Νάξος, κυρίως τους θερινούς μήνες, να θυμίζει κάτι από σεληνιακό τοπίο, αλλά το κυριότερο η κατακράτηση των υδάτων που προέρχεται από βροχοπτώσεις να είναι μηδενική. Οι κάτοικοι της ορεινής Νάξου πρέπει να ξέρουν ότι αφού δεν θέλησαν να προστατεύσουν τις πλαγιές των βουνών τους από τις πυρκαγιές και την ανεξέλεγκτη βόσκηση, σε μερικά χρόνια, αν συνεχίσουν να έχουν την ίδια νοοτροπία, θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τα χωριά τους. Το μικρό δασάκι στην πλαγιά της Κωμιακής από μαθητές πριν από αρκετά χρόνια γιατι νομίζετε ότι έγινε; Μόνο για λόγους αισθητικής!

Το ζητούμενο είναι τι μπορούμε να κάνουμε τώρα.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να γίνει είναι να περιοριστεί η ελεύθερη βόσκηση που οδηγεί στην καταστροφή του φυσικού πλούτου του νησιού.

Το επόμενο βήμα είναι η αναδάσωση με προγραμματισμένες ενέργειες από τους αρμόδιους φορείς, ώστε να επιλεγούν τα κατάλληλα δέντρα, αλλά και οι περιοχές στις οποίες θα φυτευτούν. Όμως για να πετύχει ένα τέτοιο έργο είναι αναγκαία η διαρκής επίβλεψη και φροντίδα των αναδασωτέων εκτάσεων.

Το επιτυχημένο πείραμα της Απειράνθου επί προεδρίας Μανώλη Γλέζου δείχνει πως τα παραπάνω είναι πραγματοποιήσιμα.

Πολλοί θα υποστηρίξουν ότι κινδυνολογώ και άλλοι θα συμφωνήσουν. Πιστεύω ότι με την συλλογική δράση όλων που πραγματικά ενδιαφέρονται για την περιοχή της ορεινής Νάξου ίσως λυθεί το πρόβλημα που ακούει στο όνομα **νερό**.

ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ! Λαμπρή γιορτή! Η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης. Ημερολογιακά συμπίπτει με την Άνοιξη, με την αναγέννηση της φύσης. Όλη η πλάση συμμετέχει στο θαύμα της Ανάστασης στολίζοντας τη γη με χιλιάδες λουλούδια, χρώματα

*Της Μαρίας Ι. Καρούση
Φοιτήτριας Θεολογικής
Σχολής Παν/μίου Αθηνών*

και μυρωδιές. Τις μέρες αυτές όλοι μας λαχταρούμε να επιστρέψουμε στις ρίζες μας για να αντλήσουμε δύναμη και να συνεχίσουμε να ζούμε στην απρόσπη πολιτεία του σύγχρονου πολιτισμού. Το Πάσχα στο χωριό μας είναι η καλύτερη ευκαιρία για κάτι τέτοιο. Μόνο στο χωριό μπορούμε να γίνουμε μέτοχοι του θείου δράματος και της Ανάστασης του Κυρίου.

Έτσι λοιπόν και φέτος, πολλοί από μας τους «Αθηναίους», αξιωθήκαμε να περάσουμε τις άγιες μέρες στο χωριό, εκεί που η φύση και οι άνθρωποι βρίσκονται σε τέλεια αρμονία. Στην Κωμιακή κάθε χρόνο ζωντανεύουν τα ήθη και τα έθιμά μας που διατηρούνται μέσα στους αιώνες. Από το Σάββατο του Λαζάρου οι οικοκυρές αρχίζουν να ετοιμάζουν το σπίτι για τη μεγάλη εβδομάδα. Ασπρίζουν τις αυλές, τους δρόμους, τα πεζούλια και εκτός παό τις άλλες καθιερωμέ-

Το Πάσχα στο χωριό

νες δουλειές ζυμώνουν μια μεγάλη κουλούρα «το Λάζαρο», με σταυρό στη μέση και καρύδια και σταφίδες παντού. Η κουλούρα αυτή φυλάγεται και τρώγεται τη Μεγάλη Παρασκευή. Από τη Μεγάλη Δευτέρα οι χωριανοί πηγαίνουν καθημερινά στην εκκλησία. Ιδιαίτερη όμως είναι η προσέλευση του κόσμου στα Αυγινά, δηλαδή στις ακολουθίες που ψάλλονται τα βράδια της Μεγάλης Εβδομάδας, επειδή έχουν γυρίσει όλοι από τις δουλειές στα χωράφια και στη βοσκή. Το θρησκευτικό αίσθημα που δημιουργείται στο χωριό δεν έχει καμία σχέση με αυτό που υπάρχει στην πόλη. Οι άνθρωποι εκεί βρίσκονται κοντά ο ένας στον άλλο, απαλλαγμένοι από το άγχος και ελεύθεροι να βιώσουν στο βαθμό που αρμόζει τη συγχορυστική γιορτή του Πάσχα.

Η Μεγάλη Πέμπτη είναι η πρώτη «μεγάλη» μέρα της Μεγαλοβδομάδας. Το πρωί οι γυναίκες βάφουν κόκκινα τα αυγά και η εκκλησία γεμίζει μωβ κορδέλες που πλαισιώνουν τις εικόνες και κρέμονται από τους πολυελαίους. Όλα τυλίγονται στο πένθος! Αποκορύφωση της ημέρας είναι η ακολουθία των 12 ευαγ-

Το μπάτουδο

γελίων, που γίνεται το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης. Την ακολουθία των παθών παρακολουθεί όλο το χωριό με κατάνυξη.

Ξημερώματα της Μεγάλης Παρασκευής, συγκεντρώνονται οι κοπέλες του χωριού στην εκκλησία, φέρνοντας λουλούδια από τους κήπους τους για να στολίσουν τον επιτάφιο. Τα λουλούδια που κυριαρχούν είναι οι βιολέτες και τα τραντάφυλλα. Οι νέες πρέπει να έχουν ετοιμάσει τον επιτάφιο το πρωί και πρέπει να έχουν καθαρίσει την εκκλησία, για να γίνει η ακολουθία των Ωρών και της Αποκαθίωσης, που ψάλεται το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής. Το βράδυ στην περιφορά του Επιταφίου δεν λείπει κανείς. Η συγκίνηση είναι διάχυτη! Το δράμα του θεανθρώπου κατακλύζει τις ψυχές όλων, ενώ το άρωμα των λου-

λουδιών μπλέκεται με τη μυρωδιά των κεριών σε ένα παράξενο και μυστηριακό δέσιμο. Η καρδιά που συνήθως καλύπτει το χωριό ταιριάζει με το πένθιμο κλίμα της μέρας.

Το Μεγάλο Σάββατο η ατμόσφαιρα αλλάζει. Από το πρωί ξεκινάει η ετοιμασία της μεγάλης γιορτής με το σφάξιμο του Λαμπριανού και την ετοιμασία της μαγειρίτσας, των γαρδουμιών

και του μπάτουδου. Οι μυρωδιές που ξεχύνονται από τις κουζίνες είναι μεθυστικές. Η οικογένεια βοηθάει και συμμετέχει σ' αυτή τη διαδικασία. Το βράδυ της Ανάστασης όλοι με τα καλά τους πηγαίνουν στη Θεοσκέπαστη. Εκεί, αφού ακουστεί τό «Χριστός Ανέστη» και χτυπήσουν χαρμόσυνα οι καμπάνες, γίνεται το πρώτο τσούγκρισμα των αυγών και όλοι μαζί με τις λαμπάδες στα χέρια πάνε το άγιο φως στα σπίτια τους, όπου κάνουν ένα σταυρό στο ανώφλιο της πόρτας, ανάβουν το καντήλι και τελειώνει η μακρά περίοδος της νηστείας.

Η λαμπρότερη μέρα του χρόνου βρίσκεται όλο το χωριό στο πόδι. Οι φούρνοι καπνίζουν ήδη και το μπάτουδο είναι στο ταψί. Η ατμόσφαιρα είναι γιορταστική, το φαγοπότι έχει ξεκινήσει, τα τραγούδια γεμίζουν τα σοκάκια και οι ευχές δίνουν και παίρνουν. Αυτό το κλίμα ψυχικής, σωματικής ευφορίας και θρησκευτικής μέθεξης ολοκληρώνεται με τη λειτουργία της Αγάπης. Στη δεύτερη αυτή ανόρθωση γίνεται η «(γ)ύρα», λιτανεία όλων των εικόνων της εκκλησίας, σε όλο το χωριό. Συνήθως ακολουθούν βιολιά στα καφενεία και το γλέντι κρατά μέχρι το πρωί.

Έτσι τελειώνει το Άγιο Πάσχα στο χωριό, γεμάτο γεύσεις, μυρωδιές, νοσταλγία. Υπόσχεση να ξανάρθουμε. Ευχή νά μπορούμε.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
τ. Ιατρός ΠΕΠΑΓΝΗ
Μέλος Ελλ. Παιδιατρικής Εταιρείας
Λεωφ. Γαλατσίου 46, 11141 Αθήνα, Τηλ. 2233.447
(είσοδος από Ψυχάρη 17)

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΝΑΞΟΥ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ - ΓΕΝΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
ΑΦΟΙ ΦΡΑΤΖΕΣΚΟΥ
Τσακάλωφ & Καποδιστρίου 8, Γαλάτσι, τηλ. 2918.507
Νάξος Κορωνίδα, τηλ. (0285) 51142, 51660

ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ αυτό γράφουμε στο πρώτο φύλλο για το κυριότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κωμιακή, το οποίο πρέπει να λυθεί άμεσα. Όχι όμως με λύση πρόσκαιρη και σε λίγο πάλι να υπάρχει πρόβλημα. Δεν ζητείται δηλαδή μπάλωμα, αλλά οριστική λύση. Όχι για να μην επανερχόμαστε εμείς, αλλά για να είναι σίγουροι οι Κωμιακίτες, όταν ανοίγουν τη βρύση του σπιτιού τους, ότι θα έχουν νερό.

Το αξιοπερίεργο είναι: Ενώ στην περιοχή της Κωμιακής υπάρχουν πολλοί υδάτινοι πόροι, το χωριό δεν έχει επάρκεια νερού.

Το Τοπικό Συμβούλιο Κωμιακής στις 15.5.2001 ασχολήθηκε με το θέμα και πρότεινε τον χρόνο μεταφοράς του νερού, τονίζοντας ότι πρέπει να αξιοποιηθούν και άλλοι υδάτινοι πόροι.

Μετά από πρόσκληση του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού Μιχάλη Μυλωνά, πραγματοποιήθηκε στο κοινοτικό γραφείο συνάντηση-συ-

Υδρευση Κωμιακής

- Απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου
- Πρόταση του πρώην Προέδρου Α. Αλιμπέρη

ζήτηση με θέμα: «Διακανονισμός του νερού του Χάσκα».

Παραβρέθηκαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι, πολύς κόσμος και ο δημοτικός σύμβουλος Νικηφόρος Χωριανόπουλος.

Όλοι εξέφρασαν τη δυσαρέσκειά τους για τον τρόπο με τον οποίο γινόταν η μεταφορά του νερού τον προηγούμενο χρόνο και τόνισαν ότι φέτος πρέπει να μπει τάξη στην μεταφορά έτσι ώστε και το χωριό να έχει νερό και αυτοί που ποτίζουν να μπορούν να ποτίσουν. Τελικά συμφωνήθηκε η μεταφορά του νερού να γίνεται ως εξής:

Για **Μάιο** και **Ιούνιο**: Κάθε Δευ-

τέρα και Παρασκευή από 11 π.μ. μέχρι 1 μ.μ.

Για τον **Ιούλιο**: Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή από 11 π.μ. μέχρι 1 μ.μ.

Τον **Αύγουστο**: Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή και Σάββατο από 11 π.μ. μέχρι 1 μ.μ.

Και τέλος συζητήθηκε ότι ο Δήμος πρέπει να αξιοποιήσει και άλλες πηγές εντός και εκτός του Διαμερίσματος Κορωνίδας.

Ο τέως Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Αντώνης Αλιμπέρης με επιστολή του από 27.12.2000 στον Δήμαρχο Δρυμαλίας και άλλους φορείς έγκαιρα εντοπί-

ζει το πρόβλημα και προτείνει λύσεις, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου. Πλην όμως η κατάσταση συνεχίζει η ίδια, αφού οι αποδέκτες της προφανώς... δεν την έλαβαν.

Κύριε Δήμαρχε,

Το θέμα με το ποίο θα ήθελα να σας απασχολήσω και να επιστήσω την προσοχή σας είναι η μεταφορά του πόσιμου νερού στην Κωμιακή.

Όπως πρέπει να ξέρετε, το νερό αντλείται από πηγή που βρίσκεται σε δημόσιο ρέμα (Χάσκα) χωρίς καν να παίρνονται τα απαραίτητα μέτρα προστασίας. Στο σημείο που βγαίνει το νερό δεν υ-

πάρχει κάτι που να το προστατεύει και να το διατηρεί καθαρό, με αποτέλεσμα τώρα που είναι χειμώνας να παρασέρνει το νερό στο πέρασμά του φύλλα δένδρων, λάσπες, απορρίμματα, ψόφια ζώα και οτιδήποτε άλλο το οποίο περνάει από το σημείο όπου αντλείται το νερό.

Συμπληρώνω ότι νερό δεν μεταφέρεται μόνο στην Κωμιακή, αλλά και στα γειτονικά χωριά Μέση, Κόρωνο κ.τ.λ.

Πρέπει, λοιπόν, να σταματήσει η μεταφορά του νερού για να παρθούν τα μέτρα που χρειάζονται. Πρέπει να διατεθούν χρήματα για να γίνει δεξαμενή ώστε το νερό που παίρνουμε να μην ανακατεύεται με το νερό του ρέματος που έρχεται από ταβουνά και καταλήγει στη θάλασσα.

Επίσης για να μην δημιουργηθεί πρόβλημα στα χωριά, νερό μπορεί να αντληθεί από την δεξαμενή του Απόλλωνα, που ειδικά τώρα το χειμώνα είναι ανεκμετάλλευτο, αλλά πάνω απ' όλα καθαρό.

Ταχύπλοα... χωρίς κοινωνικές ευαισθησίες!

Οι πολύτεκνοι ας πηγαίνουν αργά!

ΕΙΝΑΙ γνωστό ότι οι πολύτεκνοι και τα μέλη των οικογενειών τους δικαιούνται έκπτωση 50% στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα συμβατικά πλοία. Δεν ισχύει όμως το ίδιο και με τα ταχύπλοα, όπως και όταν ζητήσουν βελτίωση θέσης για ειδικούς λόγους.

Το δίκαιο αίτημα έθεσε με ερώτησή του στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας ο **βουλευτής Κυκλάδων κ. Ι. Χωματάς**.

Ο κ. Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας απάντησε:

α) Σύμφωνα με απόφαση του ΥΕΝ το 1998 «παρέχεται έκπτωση 50% στο ισχύον ναυολόγιο επιβατηγών οποιασδήποτε θέσης σε πολύτεκνους (γονείς, τέκνα), όταν διακινούνται με επιβατηγά ακτοπλοϊκά πλοία (πλην των ταχυπλόων/δυναμικώς υποστηριζόμενων) και αφού επιδει-

ξουν τα οικεία βιβλιάρια ταυτότητας πολυτέκνων.

β) Για την επέκταση της παρεχόμενης έκπτωσης 50% που χορηγείται σε πολύτεκνους (γονείς-τέκνα) και στα ταχύπλοα/δυναμικώς υποστηριζόμενα πλοία (ΚΑΤΑΜΑΡΑΝ, F-D κ.λπ.) σας πληροφορούμε ότι το ΥΕΝ εξετάζει το παραπάνω αίτημα, το ποίο θα θέσει υπόψη της αρμόδιας κατά νόμο Γνωμοδοτικής Επιτροπής Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Γ.Ε.Α.Σ.) για σχετική γνωμοδότηση. Την επίσημη απάντηση της αρμόδιας Γνωμοδοτικής Επιτροπής δεν την γνωρίζουμε.

Σ.Σ.: Εμείς δεν ρωτάμε, αλλά πιστεύουμε: Οι πολύτεκνοι και τα μέλη των οικογενειών τους μήπως θα έπρεπε σε όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς να έχουν DE FACTO την έκπτωση του 50% ανεξάρτητα αν είναι συμβατικά ή δυναμικά υποστηριζόμενα;

Επικίνδυνη... άμιλλα

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ της πρωτιάς για τον κατάπλο στο λιμάνι της Νάξου, δύο επιβατηγά πλοία στις 3-5-2001, παραλίγο να συγκρουστούν μεταξύ τους αφηρώντας την σωματική ακεραιότητα του προσωπικού και επιβατών και αυτό στο πλαίσιο της ανταγωνιστικότητας και στο βωμό του κέρδους.

Τόσο γρήγορα ξεχάσαμε τις τραγωδίες του «ΣΑΜΙΝΑ» και του «ΖΕΥΣ III»;

Έτσι θα απανείμμε στον Υπουργό Ναυτιλίας εύσημα; Ή θα πρέπει συνέχισα στην Πορτάρα να κυματίζει μαύρη σημαία;

Καφενέδες και μπακάλικα υπό διωγμό

ΜΙΚΡΟΜΑΓΑΖΑ και καφενεία σε πολλά ορεινά χωριά της Νάξου κινδυνεύουν να κλείσουν αφού από την 1η Απριλίου υποχρεώνονται να ασφαλιζονται στο ΤΕΒΕ, ανεξάρτητα αν οι ιδιοκτήτες τους (αγρότες, σμυριγιάδες, κτηνοτρόφοι) είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ ή στο ΙΚΑ.

Σε επιστολή του προς τον Υφυπουργό Κοιν. Ασφαλίσεων ο βουλευτής Νίκος Ι. Λεβογιάννης τονίζει την αναγκαιότητα ύπαρξης των μικρομάγαζων, καφενείων και ψιλικατζδικων, που τα κρατούν έως αργά αγρότες και

κτηνοτρόφοι, σαν τόπων συνάντησης και επικοινωνίας και καταλήγει: Η απόφαση του υπουργού στηρίζεται σε ένα ατυχές και άσχετο με θέματα ασφάλισης Προεδρικό Διάταγμα, που συλλέβδη και χωρίς κριτήρια χαρακτήρισε μεγάλο αριθμό νησιών ως τουριστικές περιοχές.

Άμεση αποκατάσταση

ΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ Κωμιακή προς Απόλλωνα και συγκεκριμένα κοντά στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων μια δυσσομία στο ανοιξιάτικο περιβάλλον εκπλήσσει τον διαβάτη. Προέρχεται από σπασμένο αγωγό λυμάτων κατά τη διάρκεια των εργασιών διαπλάτυνσης του δρόμου Κωμιακής - Ελιγμού.

Οι εργασίες διάνοιξης έχουν από καιρό σταματήσει, όμως η βλάβη δεν έχει αποκατασταθεί. Η εταιρία που έχει αναλάβει την διάνοιξη έχει υποχρέωση άμεσα να αποκαταστήσει τη βλάβη και οι τοπικοί φορείς να δραστηριοποιηθούν.

Γιορτή Μητέρας

ΑΝΑΜΕΣΑ στις δραστηριότητες του νεοσύστατου Συλλόγου Γυναικών Κωμιακής, ήταν και η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 13 Μαΐου στην αίθουσα του

Πνευματικού Κέντρου με αφορμή την **γιορτή της Μητέρας**. Ήταν μια όμορφη εκδήλωση με αναφορά στον ρόλο της Μητέρας στην οικογένεια και στην κοινωνία γενικά.

Σημαντική ήταν η ομιλία της γιατρού του χωριού κ. Ευτυχίας Δεμερούτη που αναφέρθηκε στη συγκεκριμένη γιορτή και στην πρωτοβουλία του συλλόγου να την οργανώσει, αλλά ταυτόχρονα μίλησε και για διάφορα ιατρικά θέματα προτείνοντας να γίνονται συζητήσεις με θέματα υγείας και πρόληψης που είναι απαραίτητα να τα γνωρίζουμε.

Ο συγγραφέας Μανόλης Γλέζος

ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ έργο του **Μανόλη Γλέζου «Υδαρ, Αύρα, Νερό»**, που εκδόθηκε από τις εκδόσεις Καστανιώτη, προλογίζει ο καθηγητής Γεώργιος Μπαμπινιώτης. Τονίζει στον πρόλογό του, ότι ο Μανόλης «“βούτηξε” στα... βαθιά νερά ενός ευρύτατου λεξικολογικού και σημασιολογικού πεδίου της γλώσσας μας, κάρου στην επικοινωνία και στη ζωή μας, στο λεξικο-λογικό πεδίο “νερό”»(...)

Ο Δημήτρης Γκιώνης σε άρθρο του στην «*Ελευθεροτυπία*» σχολιάζει: «*Οποιος κολυμπήσει στα “ελληνικά ύδατα” του Μανόλη Γλέζου, στα βαθιά νερά της σκέψης και της γλωσσικής έρευνας,*

Η πορεία των ερευνών του ναυαγίου του «Σαμίνα»

Ο βουλευτής Ν. Λεβογιάννης υπέβαλε προς τον υπουργό Δικαιοσύνης στις 28 Μαΐου την παρακάτω ερώτηση:

Έχουν ήδη παρέλθει οκτώ μήνες από την τραγική εκείνη νύχτα του πολύνεκρου ναυαγίου του πλοίου «Σαμίνα» έξω απ' την Πάρο και ουδείς γνωρίζει πού βρίσκονται οι έρευνες για τη διαλεύκανση των αιτιών που προκάλεσαν αυτή την τραγωδία.

Επικρίθηκε μάλιστα η κυβέρνηση τότε, επειδή ζήτησε να αναλάβει τις έρευνες Εφέτης ανακριτής, προκειμένου να ολοκληρωθούν αυτές το συντομότερο δυνατό.

Σήμερα πλέον υπάρχουν έντονες ανησυχίες στις οικογένειες των θυμάτων, στους ναυαγούς και στους νησιώτες, για τον πέπλο σιωπής που καλύπτει αυτή την υπόθεση και για την καθυστέρηση που παρατηρείται.

Ακόμη ψάχνουν τα συνεργεία το κουφάρι του μοιραίου πλοίου. Τις μέρες αυτές μάλιστα, όπως ακούγεται στην Πάρο, ειδικά συνεργεία σκάβουν στον πυθμένα της θάλασσας και κάτω απ' το κουφάρι του πλοίου, προκειμένου να ανοίξουν χαντάκι και να περάσουν οι δύτες για να μετρήσουν, λένε, το μήκος του ρήγματος που υπέστη το πλοίο κατά την πρόσκρουσή του στο βράχο.

Οι συγγενείς των 82 αδικοχαμένων, οι εκατοντάδες ναυαγοί και οι νησιώτες απαιτούν την άμεση διαλεύκανση της υπόθεσης και την παραπομπή των υπευθύνων στη Δικαιοσύνη.

Ερωτάται ο υπουργός Δικαιοσύνης:

1. Σε ποιο στάδιο βρίσκονται οι έρευνες αυτής της υπόθεσης.
2. Σε ποιες ενέργειες προτίθεται να προβεί προκειμένου να ολοκληρωθούν αυτές το συντομότερο δυνατό.

θα αποζημιωθεί με γνώσεις, εμπειρίες και ιδέες που δεν είχε ποτέ του σκεφθεί να συλλάβει».

Συμφωνούμε, και μαζί με το Μανόλη κολυπούμε και με τις διαβάζοντάς το.

Έπαινοι και βραβεία

ΣΤΗΝ 21η Έκθεση Εικαστικών Τεχνών, που γίνεται κάθε χρόνο από το Φιλολογικό Σύλλογο *Παρνασσός*, συμμετείχαν 144 καλλιτέχνες, με έργα ζωγραφικής, γλυπτικής κλπ.

Η έκθεση διοργανώθηκε από 5 έως 12 Απριλίου 2001. Απονεμήθηκαν 14 βραβεία και έπαινοι.

Ανάμεσα στους καλλιτέχνες που πήραν έπαινο είναι και ο Μάρκος Παντελιάς.

Τα καταπληκτικά και εξαιρετικά ξυλόγλυπτα καραβάκια που αρμενίζουν εδώ και καιρό στο διαδίκτυο έπιασαν... Παρνασσό.

Πάντα καλοτάξιδα, Μάρκο.

Και εις ανώτερα

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ χαρά και υπερηφάνεια μάθαμε ότι ο συγχωριανός μας **Μανόλης Νικ. Χωριανόπουλος** ανεδείχθη Δ'ντής Επιχειρήσεων του Πολεμικού Ναυτικού. Μέχρι τώρα κατείχε τη θέση του Διοικητού της Μοίρας Αντιτορπιλικών και Φρεγατών. Ο κ. Χωριανόπουλος φέρει το βαθμό του πλοιάρχου του Πολεμικού Ναυτικού (αντιστοιχεί στο βαθμό του συνταγματάρχη).

Τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε να τον δούμε και Αρχηγό ΓΕΕΘΑ. Το πιστεύουμε και το αξίζει.

Πυρκαγιές

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ έφτασε και ακόμα δεν έχουμε μάθει σε ποια φάση βρίσκεται το ανακριτικό έργο για τις πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού.